

کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۳۶۴۷

سازمان کتاب

العنوان: الكتاب المختار لغير المغارب
التاريخ: ١٥٧٦

المؤلف: محمد بن عبد الله

المترجم: شريف

المدقق: فراز

الطبعة: الطبعة الأولى
النوع: كتاب

النوع: كتاب

الطبعة: الطبعة الأولى
النوع: كتاب

١٦٤ ٣١
٥٩٦

ذلست د آنچه با متعلق باند و بذر افریب لند و فضیب
بزرگ کند و آنچه منع رویانیدن موکنده فصل یا
د هم در بیان مسالغ غریب که عبارت است بر بعضی
لیحیات مکتوم فصل پانزدهم در بیان الئنه وزر و
و نیانات و آنچه متعلق است بر خشم فصلدوازدهم
فصل او در بیان خطا طابت خط ایقتحامت ایزت

خط دویز خط شجر اب ج ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ رمع
ط ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ سعف
ر ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ خط
اسرار فاکس باش طریقت بدینک

۵۰۸ صفحه از کتاب
بیان حجت مکتبه و ایام پیش
بنده ام خوش بخواه خطا کو صلا بایس طریق
درب جر لاز طرح ی مهارون
عس ف لا ق دستی ت شخ ذ
ض طغ کو صلا او احفله در سمع بیو
خر منقوطه بیار خوف بوقضیل دویز در بیان
عمر مشاپر پیش باند یاقو و عالم تر میب و عمر
مفووض غیر بینی بدان و آنکه بازی اکنخی
خواهد بخس یا فرمید باید بکرد هستقلخ
بیندازند در بیان فتحیان چنین بر زید در بالای
آتش پیش رم اسرخ کند و ۵۳۵ نا ایم بر خفر
قصدر بیان

حضرت بیان لغت اهل کسریان که با هر کی لامست
الف مع الاف ایک زیبق است آیق زیبق آیمه
چینی بیز از من و نقره و بینی س زند القمر مشوره ایک بمنز
طلق ابوالذر روح زیبق اوصیا نوشاد اسراب و میس
اییض المتر خا زرنخ سرخ اعلو پون بصر از طلق است
اغتشن نوشادر افلمیها بیوانه ایک بمرست که از کذا اختن جسلا
متفرقه مانند من و نقره و طلا و مانند آن بعده ماند ایک رس
بیوانه ایک اس اس زیبق پا مرا بمنز س زیبق راو
زیبق زیوم ایک س زیبق زیبق بغارس سیما ب جسم
مانند سیاب زیبق سلسایفیوس نوشادر س طلق
سنگ که مار بمنز قلی است بیند که مار بمنز سه الفا
سم الفار رک موش کونه بمنز زیمه شیوه الصافون

کوکب الارض طلق است عید المیوان زیبی کریت
الارض زرینخ دار توکلیخانه داشتگیست قصیر بوم
در بیان طلسماست که عبارت باعضا و تجییب
و تبعیض و خسومات و یافائیت شب قدر و محروم
در بیان احصار افس بعد رتفعیه هند خانه بر عرب
ز دند چون کشودند دیدم ففرش کرد خوب بد هدایت
داخشدند در زنهاست اضطراب چون نوشته ها از
روی آتش پرداشتم ایشان بحال آمدند مجری مثبل
عملی او اصل لوص لعب دالن
بس ایشان حوابم سعن شن

کل شرار زرین خ صعد دار تو اس فارس طرف پسره اس
فارس فر عرق انجی مقطله هزار افغان عرق افغان
طق عروس کریت عقرب کوکرد عقیان شس
علی زرین خ عیاز زیبی قاطعون نو شادر قزوین پر جیس
ایض قصیر بست نیم مرغ قبرسون بوخان خوم کریت الدخان
نو شادر هر تاں بمندر زرین خ هرن بمندر آهه هر آلوه
بمندر توپیاں بمند محابیض شرده نیم مرغ حل بلطفه جماز
سم غیر مفتر و بلطفه اکبریان زیبی خرم بست نیم مرغت
خدک بمندر کریت خرسکه رو حالمی دروح
زیبی رویه بمند رفته ملخ نک نظر دن بورق احر
مح مغز اسخوان حی زیبی اسرا رنوره رسلا خاکتر
ز بکفر نیز سورج نوره الشهد نک سرمه نور زیبی
طیا نو شادر

بعد مرتبه بنویسد بچنین بر غال آب نزدیده
و قدر عذر بر دار مرجع مالدو اسم حصم با مادرش
د پیشتر مرجع بنویسد و در صیان اسم ذوبنده و
عینده حروف اسم خواه با امداد روایت حصم با مادر
بنویسد و پیشتر مرجع ۴ بروی آتش زغال شده
شروع در خواندن آپه مذکوره نهاد حصم حاضر شد
اینست

اسم حاصل فی المدینہ			
ج	ص	ف	غ
۲۳	۹۹۸	۵	۸۱
۹۹۶	۳۰۹	۴۶	۷
۲۳	۹	۴۳	۳۹۷

فَصَدَقَتِ الْجَبَرَةُ وَالصَّطْفَ كَمْ خَوَاهُ كَمْ يَزْعِقُ
خَوَاهُ مَقْرَارَ كَرَدَانَهُ بَنْوَيْرَانَ طَلْسَمَرَادَرَمَوْمَ
كَرَدَ دَوْرَهَرَاغَ بَزَ بَارَهَرَغَنَ زَمَوْنَ بَنْوَزَانَدَ
دَوْرَهَرَاغَ بَجَانَهَ مَطَمَ بَاشَدَ هَذَا دَعَا
١٤٢١
دَاعِيَ اَوْلَى ٣١٦ اَلْ ٤١٢ حَسَنَ
١٤٢١
الْحَبَ اِنْ طَلَمَ ٩ بَرَسَتَهُ بَارَهَا كَاخَدَنْتَوْسَيدَ
وَبَانَزَدَهَ عَدَدَ كَوْكَوْ دَرَصِيَانَهُ كَاخَدَنْهَهَ كَرَمَهَ
عَدَدَ كَوْكَوْ نَهَدَدَ دَرَآتَنَ سَوْزَانَهَ اَنَهَارَ دَهَابَهَ

ک در عت سعد باشد حجب است

مُلْكُ الْحَمْدُ مُلْكُ

ایضاً عدد آیه بحوث کعبه باشد با عدد اسم طه مطه
پس از این بر مریع پر کند و او ره در میان کلاس
اندازه مطلوب بخورد پس قرار نمکو از محل حجر است

دیگر بجهة عمر حجت عذر کنند باید که روز شنبه
چیوان خوردو در وقت کحدار جان خلوت
بغشید و سوره اذا زلزله الارض پر کند
فلفل چیواند بنام مطم در آتش اندازد و هنوز
فسخته باشد حاضر هنوز دعکم این دعای عظیم

و طریق

آندازه بضم الله الرحمن الرحيم اکم سر کیف فضل
ربت پا شمساً علی بال حساب لفیل با کافل
الی بختل کیدهم بالو ما بیل فی قصیل با صفائل
وارسل علیهم پا اسرافیل باسم فی این فی طیراً ابا
بیل با طرطاً علی ترمیهم بمحارثیاً با بعد و حمن
سخیل با فحایل فی جعله ملایحایل سخیف
ما کول پا تکنکیل بعد از آن هر طبقه رو بکوید و بعد
از آن بکوید ایا کس فجیع و ایا کس فلتعین
وارن سوره بیعن طریق بخواند و بهر طبقه بعد صند
و با آتش اندازد حجر است طریق پر کرد

مربع طبق فن آنست که اسم ط و صطر را با مادر
حاب ناید و اعداد آن را که مرخواهد بکر در تر
از جمله طرح کند و با قرآن جهار حصه ناید و پیکت
حصه او به در دست کفر فته پر ناید در هر خانه هک
عدد اضافه ناید اگر پیکت اینها بجاند در خانه
سه اکر سه بنا نموده خانه ۹ و اکر سه بنا نموده خانه ۶
پک اضافه کند و در مربع بر کند هنوز امر بع

خانه	خانه پنجم	خانه پنجم	خانه ششم
دو از هک	حاشیه	حاشیه	حاشیه
چانه	حاشیه	حاشیه	حاشیه
ششم	حاشیه	حاشیه	حاشیه
خانه	خانه ششم	خانه ششم	خانه ششم
خانه پنجم	خانه پنجم	خانه پنجم	خانه پنجم

فی الحب

اعمال

فی الحب بعتر از الخبرات بدستور فرموده اند و
از خبرات شعرده اند که چون شخمش مرغ نهاده
کرد و غیری را باللغام اخراج نموده و از
هم $\frac{۱}{۳}$ ادخال کرده شقیره را صد و دس
چهل و زد رسکین ایش دفن کند تا چون
مضعه لکھو پخته کرده باشکر بسایند و
ناشنا بخورد زن دهنده در حجت بجدی رسد
که احمد را اختیار ننماید ایضاً ناخن مده بگیرد و
باناخنها س دست پای خود در ظرف سفال شو
و منظر خبار سعاده باش را ب باش ربتی ببر که می خورد
مطیع و منقاد و در لکھو ارسطو بدون ناخن بگیرد

ذکر خوده و از جنفر طویل مقول است که چون فلان
عارف و مانحه الذفن را افرض خوده باشد
لندم آینه اطعام زن لکن در محبت او سفر
نهاده باشد تور فرموده که چون کل شجر را باش
لکن مجموع کارده باقدری پس از بزم چشم خود
در دو شتر بجذب رسید که به آرام نکند بدستور هر کاه
مند کو را ول را با قطه از خون سرگشت
و قلیلی آب دهان و اندکی عرق جیب قطه خون
همه مهد با پیش از جنمه اطعام زن لکن در محبت سفر
نهاده ایضا خاک چهار راه در ساعت پیوم چهار شبه
بردارد چهارته فرع عداد است تقریب محبت حجر

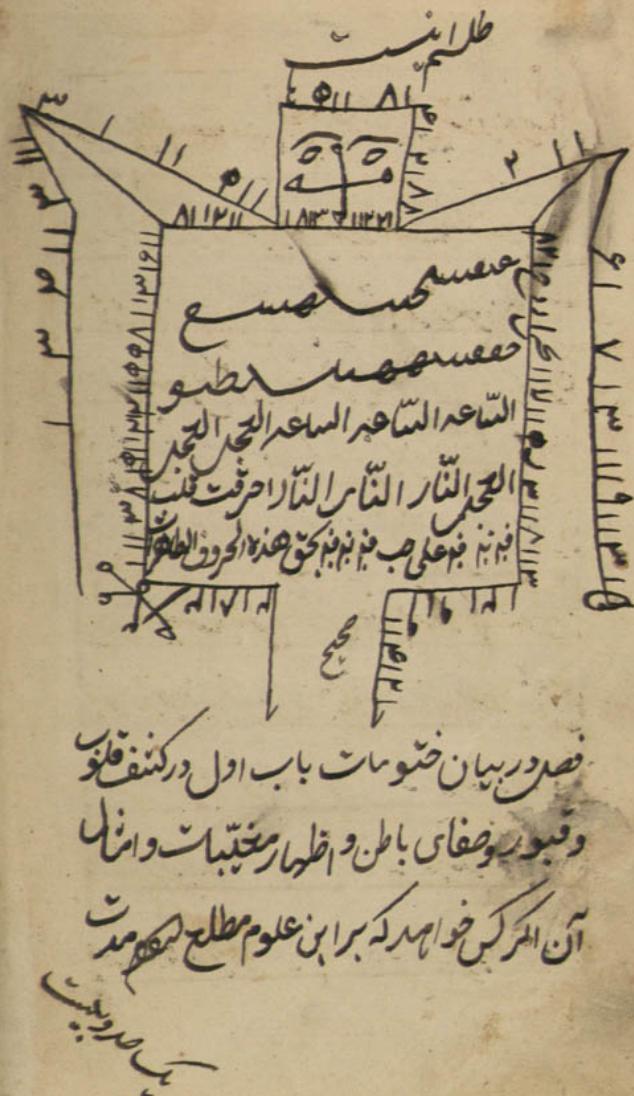
و بخور حب المحب باعث الف ضمیر است و مکا
و اشتن آن بالتفکر بدی مبدل کو فی المحب منیو
از کتاب طب روحا ن چون کوزه خدق آب نلا
را بخور سر زنان بخور کرد هر دان از ادو آب بخورد
آن مرد از آن زن بحد رفاقت خاید که هر کنیا و
نظر لکنند و بدستور اراف اندان اسند در رخانه باعث
تغیره و بخوار او رافع این اشراست و تعليق او بر
لبود رافع جسم بد و محبت فی زهاب المغيره
عن الاستو در کتاب سرار بیان شده چون قضی
کرک را قبول از مطلع پا بعد از غروب رفته که آفت
نیزند در سایه خشک خوده بزم با شراب بزف

دهدصلب شهوه جماع او شهوه بدستور چون قیض
 برگز را کفر نماید آفتاب بینه چون زن داران بخورد و تغیر
 مردان کرد و قطع خواهش او شو بدستور چون
 لشحوه مرد هر راس پنهانه با بفتح عصب سر
 هر زن دلکدران آن بنوشه نایکمال قطع شهوه
 شود و هر دانک اقتصاد ۲۰ سال اجیس اندارد بدستور
 بخوبه پیکان را با نیم فربون نوش در جوشانیده با ب
 او هر زن که استیا کند صلب جماع خاید فی العقد
 از نیست این فرهمنقوص موسسر را که از نیست
 بربرد شهوه اند و مردانه اطبیل بخاکت آن انبانسته
 جماع آن زن کند و یکری فادر بر میباشد نیا

آن زن

زن نکند و نباشد و آن زن بغير آن مرد بپکری پرداز
 ایضا در کتاب حیوانات الحیوان مذکور است که چون
 مردانه اطبیل را چون شفیعین بر آغتشه با هرزه که
 کند اادر قادر بر میباشد آن زن نکرد و زهره که
 آغتشه میباشد تکندا ادر بآن زن مقابله نماید
 بدستور زهره کفتار و زهره خطاف و خون خراشیعنی
 اندارد ترک نسب المشراب چون یکدانه جمیع بد
 در شراب حمره کرد و بنوشه که متنفس همچو که هر کز خواه
 آن نکند للحکم بنویس این طسم را بخند
 و زعفران و در جور آب روای دفن
 کند و نتران پر اینست

یک صد و هشت روز ختم این آیات تقدیم شد
عدد پنجم و رده همازگار و حد و نصف است در این
ایام هر روز پنجم صادق تا بعد از طلوع افتاب
پانصد و چهار هفتاد بار بخواند ایام ختم با تمام رسیده
پانزده ابواب علوم غیر به از مکافات و
مخفیات برآورده مفتوح کرد و از مردم میسر شود عدد
و سیط اویین تجلى مقتدر و فود چهار و نیم است در خلوت
بخواند و بخوبی بسوزاند از علم ادریس مدانیان هم
با سره نهفده خلوت و فراعت و عزلت و سوم و نیم
لازم این درد است الرنتواند بعد ده شام هر روز
چهارده بار بخواند تا احمد روز نهفده مخفیات و نیمها

و هندسه در وست ارواح و ظهور عجیب و قدر
بر باطن او جلوه لکن بجهت کشف حساب و یقون
بر خمایر کلی مبنی بر درق زیتون بعثت دزد
فروشید باب باران نحسان در پیش لکن حیران
به روز قدر در شریعت با طعام سران مدد وحدت
خیزکه باز است بر آن طعام با شربت بخواند و من
اربعین باتمام رسیده با خوش و مفعایس آیا
هفت برگدازه جمع از عالم غیر بر او ظاهر نیمه
قدره ام رفکلات او را نخون لکنند و اگر حد رفقا
خانه روز نداشتم مفید است والله اعلم بالفتو
هذا آیات سارکه ایست

بسم اللہ الرحمن الرحيم

دروزه آن عراق ^{بسم اللہ الرحمن الرحيم}
الله لا يحيي ^{الله لا يحيي} لا يحيي ^{الله لا يحيي}
الكتاب بالحق مصدق ملابس ^{بدید}
انزال التورات ^{تفه} و آئا نجید من قبل هدیح
للناس و انزال لغزان ان الغربن كفرنا
بات الله لهم خذاب شدید ^{والله خذلهم}
دو اسقام ^٢ فللتهم ما للك الملائكة توقي
الملائكة من تناول و تنزع ^{عمن} تناول و تغزى ^{عن}
و تدلل من قضايا بیضاع الخير انتك على كل ق
شيء فدبر ^٣ قویج اللیل فی النهار و قویج النهار
فی اللیل و تخرج الحیی من المیت و تخرج المیت

فی غفلتہ مشرضون اللہ نور السحوات
 و امکارض متلو نورہ کشکلو پا فی سما مصباح
 المصباح فی زجاجہ الزجاجہ کاشہا کوک
 ذریته بوقود من شجر لا مبارکہ زینونہ ملا
 شرقیۃ و ماقربیۃ یکاذ زینھا یضی و لور
 لمح محسسہ نار کنور کعلی نور بیهی اللہ
 لنورہ من یقنا و پیغیب اللہ الامثال
 للناس و اللہ بکل شئی علیم کعما کنزہ
 اظہرا متعارن و دفاتر
 از شیخ ابو عیین محمد نے از عجایب اش رو کتاب
 آشار روا یست کہ انگر کسر طالب متعارن

فی غفلتہ بخانہ دخن انزاد خانہ او ش فر کلستان
 فی غفلتہ بخانہ دخن انزاد خانہ او ش فر کلستان
 دعمنہ دعی و قریب من نقاء بغیر حساب
 و عند کام مفایع الغیب لا علم حما املا کھو
 و یعلم ما فی البر والبحرو ما سقط من ورقہ
 املا یعلم حما ملا جنتہ فی ظلمات الارض
 ملار طلب و ملا باس املا فی کتاب میں
 الکتاب کی کل کتابی املا کھلت اپا تھہ شم فغلت من لدن
 حکم فیض و املا الجدار فکان لغلامیں
 تھیں فیض تھیں فی مدد بنتہ و کان تھتہ کنز کو لوٹھا
 تھیں فیض و کان ابو حماد صائمیا فاراد ربک ای سیاعا
 کرچھ اشد حما و سیخ طاکن حما رحمتہ من دبتک و
 سیکن ما فعلتہ امر اقترب للناس صابہم و ہم
 رفق ای سیخ کیا کیا فیض و سیخ
 فیض فیض میں فیض

وَدِفَائِنْ بُودْبُونِسِد آَيْه وَجَعْلَنَا بِنْزَام وَبَينَ
الْقُرْبَى إِلَّا امْنِينْ وَدِرْبُونْسِتْ إِمْبُوكِرْ
جُونْ قَمْرَدْرَاسِدْبَاشْدِعْفَارَنْ سَعْدِينْ دِرْبَرْأَرْ
بَيْنَهْ بَاوِيزْدْ وَبَقْرَاءُوتْ تَحَامْ بَايَاتْ مَنْغُولْ
بَنْوَدْرَوْ بَايَنْ مَنْزَلْ رَوَاشْ شُودْ الْبَنْتَهْ بَرَادْرَدْ
وَبَرْمَكَارْنْ وَدِفَائِنْ مَطْلَعْ لَكْهَهْ وَازْعَلْوَمْ غَورَهْ
بَهْرَمَنْدْ شُودْ وَعَدْ دَوْبِطَصَدْ وَبَكْ بَارِهَتْ
وَعَدْ دَسْتِرْبَيْنْ بَارِهَتْ بَهْرَعَدْ دَكْهَهْ خَوَانْدْ جَهَزْتْ
هَهَهَهْ دَعَاعَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ كَمْ أَنْ فَوَّدْ وَإِلَّا مَانَاتْ
أَلِّيَّهَهَا وَإِذَا حَكَمْتَهُمْ بَيْنَ النَّاسِ إِنْ

نَحْكَمْمَعْ

أَنْ تَحْكُمْ بِالْمَعْدَلِ إِنَّ اللَّهَ فِيمَا يَحْكُمْ
بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ صَاحِبَعَا بِصَبَرَا دَرْبُونْ كَالْمَاهِيَّةِ بِهِرِيدْنَ
أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمَا رَجَبُونَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عِذَابٌ أَكْبَرْ دَرْبَرْأَرْ وَلَوْا زَادَوا أَخْرَ
وَلَهُمْ عِذَابٌ وَلَهُمْ عِذَابٌ وَلَكُنْ كُرْ كَالْمَاهِيَّةِ
شَهْرَمْ فَشَعْطَرْهَمْ وَقَبْلَ اقْتَدْرَ وَاصْحَاقْ القَاعِنْ
دَرْبُونْ الْكَهْفِ
وَأَمَّا الْجَنُّ الْفَكَانْ لَغَلَادِهِنْ يَتَحَبَّنْ
فِي هَذِهِ الْبَنَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزَهُ لَهُمَا وَكَانَ أَهْمَاهُ
صَالِيَّا فَارَادِرْ بَتْكَ إِنْ بِيلَتَهَا اشْبَهَهُمَا
دَرْبُونْ دَسِيَا
وَبَسْتَخْرَ جَا كَنْزَهُمَا رَحْمَتَهُ مِنْ دَبَتْ وَجَعْلَنَا
بِعَذَابِهِمْ وَبَيْنَ الْقُرْبَى الَّتِي يَارَكَنَا فَهُرَاقْرَى

ظاهر و قن رنا فیحه استیز سیز فیحه
 لایلی و ایلیم آمنهین بار جنم بار جنم باویم
 ارجمنی بعنیت پاغیات امشتقتیشین
 آستیغش بآوهاب بار زاق صحیح
 ایضاً بجهش دفاین اکرگن میخای شند داشت باشد
 بکردیک کف خردل آیع و عنده مقام تسبیب
 را بر آن بخواهد بعد از آن صدر تبره نام بین کفرته
 و بدرسته صدرو دو هزار بیان آن خرد را بحق داده شد
 باشد اتفاق نده یک شاهزاد روز بمانه روز دیگر خرد رهای
 در جان که دفعه داشته باشد مجتمع باشند درینه
 او را مستقر قدر معلمای از برادر هر کجا متعین کردند

صفت و صفت

عزت و حرمت و طلب جاه و قرب سلاطین بید
 مجلس هزار شناد پار بخواند عقریب عراد رسدا کر
 در دخوازد هر کن ناراد شاند و اللهم حکم الور
 واحد ملک الله املاه والرحمن الرحمن ایضاً
 بجهش او را کردند حدود و ادای مرض و شفار بچار
 و حصول حاجات و حوابج کلی و طلب بزرگی و
 رتواندی سه هزار سی و سه پار بخواند اکر ترا
 بید مجلس فاما آنکه قواند الله خبر که حافظه
 و هو ارحم الرحمین بجهش حصول حوابج مولا
 شدن و شدن ودفع حسود و عقد الله ان جلد خطا
 هزار بید پار بخواند اما نحن فرزندنا الله کر

وَإِنَّا لَهُ لَمَا فِي قُلُوبٍ
 بِحِجْرَتِهِ الْفَتَنَ دِرَبَاهَا
 وَسَعَطَ رِزْقَهُ وَطَلَبَ جَاهَهُ صِنْفَبَهُ وَبَرَكَى
 وَجَبَتْ سَلاطِينَ وَعَقَدَاللَّاسَانَ امْرَاؤُوزَرَا
 هَذَارِيَّاتَ بَارِجَوَانَدَ اللَّهُ طَيْفَ عَبَادَاتَهُ بَرَاقَ
 مَنْ بَشَاءَ وَهُوَ الْقَوِيُّ إِنَّهُ أَنَّ ادْرَأَ
 هَفْتَ حَاصِبَتْ دَارَدَ اولَ عَزَّتْ رَفَعَتْ
 سَمْ فَرَاغِيَ رُوزَرَعَمْ حَسْنَتْ هَجَبَتْ عَقَوتْ
 سَقْدَرَتْ عَدَدَ كَرَنْصَتْ چَهَارَتْ وَعَدَدَ
 وَبِطَطَ اوْ چَهَارَدَ هَفْتَ بَارَسَتْ وَعَدَدَ چَهَرَتْ بَارَسَتْ
 حَسْنَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوْكِيدَتْ
 وَهُوَ ذَبَتْ الْعَرْشَ الْعَظِيمَ بِحِجْرَتِهِ لِفَابَتْ

محبَّتْ

مَحَّاتْ وَبَرَآمدَنَ حَاجَاتْ وَدَفعَ خَضَانَ
 كَلْمَهُ شَهَرَهُ دَهْمَنَدَهُ مَقْنَادَهُ بَنَجَهُ بَارِجَوَانَدَهُ كَهِيَصَنَ
 وَأَكْرَتْوَانَدَهُ بَرَاضِمَهُ كَنَدَهُ هَرَهُ كَلْمَهُ ۲۰ هَزَارَ سَنَهُ تَوْ
 بَيْكَ مَحَلَّسَهُ بَجَوَانَدَهُ مَرَادَهُ حَاصِلَتْ شَوَدَهُ بَرَزَوَهُ زَوَالَهُ
 اَهْلَهُ كَهِيَصَنَهُ حَمَسَقَهُ بَيْكَهُ بَيْكَهُ بَيْكَهُ بَيْكَهُ بَيْكَهُ
 شَدَهُ وَكَرَنْخَتَهُ وَآمَدَنَ خَابَانَ وَأَظْهَرَ خَنَانَ
 وَاسْتَهَالَ آنَ بَيْكَ مَجَلسَهُ دَوَبَسَتَهُ بَارِجَوَانَدَهُ
 طَاهَرَتْ شَوَدَهُ دَرَخَوَبَهُ يَاهَيَدَارَهُ وَازْعَاقَتْ كَاهَ
 شَ اَخْبَارَ سَانَدَهُ آزْمُودَهُ حَجَرَسَتَهُ أَكْمَلَتْ عَلَمَانَ
 اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّاعَةِ وَالْأَهَادِيرِ إِنَّ ذَلِكَ
 فِي كِتَابِ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَسِيرَهُ

طریق یافش شب قدر طریقش آنست که اکبر
 اول ماه رمضان روز شنبه باشد شب قدر در هفتم
 پاشد اکرم غرہ پیکنیه باشد شب قدر بست نهم باشد
 اکرم غرہ ماه رمضان روز شنبه باشد شب قدر بست یکم
 پاشد اکرم غرہ روز شنبه باشد شب قدر بست هفتم
 پاشد اکرم غرہ روز شنبه باشد شب قدر بست نهم
 باشد اکرم غرہ روز پنجشنبه باشد شب قدر بست پنجم
 باشد اکرم غرہ روز جمعه باشد شب قدر بست هفدهم باشد
 در بیان عمر قرطاس این سرتاز اسرار عجیب است
 اکرم غرہ روز روزه دارد و نزک حسوان خوده و
 روایتی خدا ده نیسته هر روز زبان عظیمت را هزار بار

سخاوند اصیح

سخاوند از هیچ ائمۀ اهل فوج ائمۀ فوج ائمۀ فوش
 ائمۀ فوج ایش فوادش بعد از آن در خلوت میگشت
 خانۀ بلند در و جون از خوار فارغ شود هزار بار ایش
 دعا شد سخاوند ای جست درین عزت داشت
 انتظمت بصیرت و ای خوش بایلوق القدر
 اللہ و السلطان اللہ و البرهان اللہ از ج
 از فوج از فوج فوادش اللہ بعد از آن از فوج ایش
 در صحن پیر ساده پیر ایش شفیعوب بعد از فوج
 سنته شنبه ۱۴۰۷ مذکور را سخاوند قدر ده
 لکد ختم سوره مبارک تو حیدر باید از روز
 دو شنبه تار و زخمی شنبه حسوان خوار دو شنبه

روزیک و قصت چیزی بخورد و روز شنیده
خورد و نهاد بپرده قبل از طلوع صبح بمحاره
و غسل کند خاک ساد ر محرا لذاره ۲ رکعت خاک
شدگیز بلذاره چون از خاک فارغ شود هفت
ربال از پول حلال خنوده راهان کذار دیگیک
و فحشه سوره مذکور را بخواند که مجموع اشتباخت
مرتبه باشد پول از دهان بیرون آورده هر کات
ناش بسته نکفه شرط اینست هزار مرتبه پندره دهان
حالا بخواند که اگر دعای او مسباب شود پول از
دهان بیرون آورده که آن پول از عجیب رسیده باشد
آن پول از عجیب رسیده را در تحریر حب خود و بخت آن
میگیریم

هفت ریال پول به درجه بخوبیت هر وقت
احلیاً ج داشته باشد دست بچیب کرد و چند عدد
از آن پول برداشته اورده خرج تجاوز ساخت
دیگر که خواسته باشد باز چنین بخلاف خرج تجاوز نمایند
آنقدر یک دفعه خرج تجاوز اعلم عند اللہ فقصد حسنه
در بیان معاجین صفات و کارکر بجهة قویت با
وزیر یا کردن شهوت عذر بنع ارد منجحون البذار
پقوه بجهة فقیه و برودت معده زعفران کاشم
بذر المسداب تخم در فس بخیبر حاث نور الصنوبر لکنا
از هر یک عزم با دام تلخ مفشر لیان از هر یک دوم فلفل
۳۸ پاسه وزن ادویه عسر بسر شد شادی خاید

مجون برو رجيمه باه مجریست تخم زرد کنید
تخم تریزک تخم پونجه قودر سفید و سرخ سان
العصا فیر شفا قدر مغز جلنوزه مصلطه شیرین ز
بچشم بحن سفید و سرخ فلفل سفید دا فلفل خلش
از هر یک پنج آم با سر وزن حمل بپرسند از روز ۲۴
پنجم مبعث م تناول ناید مجون جلالی مستعمل او
جهت زیاد کردن منی قوت جماعت وفع کرده
محمد و اشتری مجریست سبل الطیب قرفه قرفل
دار چینی قابل از هر یک ۲۴ افیون تخم کرفی از
هر یک ۲۴ زبره کرمافی مدببر مقلو مصلطه نعناع
ضنك عود نیم م فلفل ۲۴ قدر سر وزن حمل بپرسند از

ام تا ۲۴ م صحون ملوکی بجهت قوای باه و اشتری و قوای
مجامعت بسیار مجریست جوبور قرنفل بسیار
العافیر بیخ اذ خر ز بکل دار چینی مصلطه عود ز چفره
از هر یک تا ۳ قابل کندر از هر یک آم اشتری ۲۴ م شکر
قند کلا ب از هر یک ۱۰ م قند ب در کلا ب حمل کنده حمل
بعد رکفایت اضافه نموده ادویه به بعد از قوام پستند
قدر شربت ام صحون هندز بجهت لکنت زبان نزب
و دلگان مجریست بجهت امراض بارده و رطبه و ماعنی
پی بعد میست ز سه کرمافی فلفل بسیار دار فلفل
قرفه غد فقطی قند سفید با ۲ وزن ادویه عذر پستند
و قدر شربت ۴ م صحون او را قی از تایف حقیر بجهت

قطع عادت افیون بخاست جبرست و در رفع از

و فاین دامراض بارده و در مفاصل محبت و عرق لب
ولسیں بیول نافع است آذاراق کو چله ناصداز شیر
خیانیده پوست او و جد اکرده با صوان ریزه کرد
بعد از آن نرم صدای خوده او ویه اضافه کند که کو و
زبان همین رنگ عود هند اسطو خودی قرنفل
معز جلنوزه کثیرا ناریل شفاقت صندل سفید
آمله مفتر چالیکه بیا ه حسر سه وزن عدو به ترند
از پیکم تا ۲۴ م صراحت نایند میخون میتوانی
منقول از محمد این چید در قوه باه قول منی بغا
آزموده است تخم تریک تخم یونجه معز جلنوزه

از هر یک ۲۲ زنجیر شفاقت بوزیدان خوبیه
المعلم از هر یک ۳۴ حیث عدم روغن نازل
۳۲ ادویه بار روغن ناریل چرب کرده با
رشت م قند میخون کند و اکر عرق قند با ملتها
باشد سپهر است قدر شریش ۲۴ قلیعه زرد کو و
تخم نیز بر است و امثال آن شناول خاکید میخون
بسیاری که بجهة توادر نافع است اکر خلطی غالب
شده باشد اول تقویه خاکید و از میانترت درین
ایام اجتناب کشند بست روز هر شب نیم مرد
و نیم ۲ زن شناول خاکید و از مفرات باه پوش
کند برحی سرخ و سفید معز جلنوزه قابل کهار

در چنی از هر یک م مردا رسید بند فلقر نجبل

قرنفل را جبل سکنج ساوج هندر برک قرنفل

از هر یک ام عوض برک قرنفل نهوزن ان قرقفل

بدل بتوان کرد و اتر ساوج سیاه و خیم ورق کشند

بهر است دلاغصف ساوج و نصف قرنفل میل کشند

جوز بود نیم ام زعفران نیم باشد وزن عسل پسرشند

بعد از چهل روز استعمال نمایند متجون خبطیانا جسته

صلابت جکرو پرس ز و سرتها و درد صعده و کرده من

و نیمه ایار که بطول کشند و جمیع زه رهای کردنده هاران ففع

خطپیانا روسی فلفل سیاه از هر یک ام قسط املس شمع

هندر بند الطیب زراوند صدر خرج رویند چنی از هر یک

بند و صبح

پک و قیسه ادویه را کوفته و پخته باشد وزن ادویه
عسل پسرشند کف کرفته باشد قدر شربت ام باشد
مججون الصرع حجرب از جای عنوی و اسرار اطباق
شده و پیچ په رسیده عا قرقچا ام صلاده کند و این خل
نازک بکذارند بعد از آن در راه باسک کهنه ام بشد
و با عسل پسرشند قدر شربت ۲۲ بالست ام با اب کرم
مججون الکموخ جسته تقویه معده و قفعه در رایح و طنوت
آن نافع است زیره کرمانه صندل که بکشند روز و روز
سرکه خساینده باشد و بوداده باشد زنجبل ۲۴ فلفل
ام برک سداب خشک ۳۳ بورجه ارصمنی ام ادویه
بسیار بنباید کرد باشد وزن ادویه پسرشند مقدار شربت ۳۴

مجون حاصل الاجماد بجهة انواع سد و ماسارف
وجک و ضعف برودت جک و امراض معده و سوء التغیره
و این متجوون را کثیر نافع جلیله است و مشابه درین
ادويه دیده شده دارچيني اصل الکبر از هر يك هم
زعفران دوردهم مو فوازیک چهارم بند الطیب
انسیون هم رب سوس عصاره قافت جهود
از هر يك هم مرصاص روغن بلسان هم و اگر
با غصه دشود بجای او زیست کهنه و با عسل سر شنید و در
شربت لکھنصال نافع باشد با ذن الد تعالی
مجون صب القطن جلیل القدر عظیم النفع از جالینوس
اعاده شده باه میکند بعد از نومیده و آواز راهی

میکند و سده رامیکشا پد و ضعف کلی و مثاره ۹
زایکند و جهه هرقابول نافع است و نک کرد
مشابهه میزد و دشواری نفس ربورا نافع است
و قدر شربت ۲۴ و قوایش تا سال باقی است
صب القطن هم دارچینی قرقر صبا الصنوبر کنجد
از هر يك هم شقا غلز زنجبل از هر يك هم دار شیشا
که عود البرق و قندول نامند هم قطعاً شیرین بزرگ است
مقلمو مصلکه از هر يك هم با ۳۰ وزن او بچرف
در کفته بسر شنید مجون جهه وجع القواه القلب
نفر که از برودت باشد نافع و بسیار مقوی معده است
کل سرخ فلفل زنجبل دارفلفل زراو ند طوبی زاری

از هر یک یک پیر مصلک قرنفر عاقرق را از هر یک
۳ بسبام سه ۱۴ عود خام نیم سه وزن ادویه
عکف کرفته بسرشند هر صبح ناشتا سه درم بخورد
هر که این محبون را با خود بغاردارد هر کس محتاج باشد
خواهد شد محبون که فرع بسر امراض مبنای به خواهد
از حکایی با دراک مذکور میشود که هر کس در دیر زدن
دیان در دستان معده دندان خفقات و صاف
در دیگر شد رود کردش بر تشنی کمر نزله صداع زکا
رعنی لقوه قولنج ضعف یا هم چرم و مثانه و عرق لب
سلسل البول بیان استفا و رم حلق سر سام سر طان
و خوک دلت جله شب برقان باد کرم مفاصل

۲ اسارون از هر یک ۲ جزو مفعله زربناد از هر یک
اجزء جند بیدسته نیم جزو دیکوزن عروی کوزن نیزه
ملقد بسرشند و قدر شربت دو منقال محبون نجاح
مسهل بجهة بحر جهنم بحق سودا و بلغم غلیظ جهنه
قولنج و امراض دماغ داز سودا باشد نافع است چلبزار
پوست چلبزار کابلی بلپدر چلبزار سیاه آمله مقشر از هر یک ۳
تر بد سفید ۷ام خاریقون ۵ام بسفابع ۵ام همو خود که
۴م حموده مثوی ۳ام محل سرخ رب سوس مفعله کفید
از هر یک ۵ام است وزن ادویه عصر بسرشند قدر شربت از
دو منقال تا ۶ام منقال محبون بجهة قوکا باه و باده ارا
بنکند تخم ناخواه تخم کرفس تخم کز رنگ تخم پشت

زیست

هر که عمرش حیل بود یافت نفت دیگر براد نتویست
 مردی سه باشد را جوان سازد کرجوانان خورد طرس
 هر که بخورد اسرور زاین ترکیب نفتدا خلیج او بطيب
 چهاره راهیچه کفر کنند رانکین شاد کرداند از دل غمکین
 مدت نوجوان در بعد را از ضعیفی خوشیدی داشت
 آخر از بعد جنه مدت تافت این معاججن بخورد محبت
 شکر تو خواه نباشد رنج دوچار
 این معاججن بخوبی زیست
 مسحون بجهة فالج و عرالش و کشمیر و درد قلنج
 و بجهة باد بو اسرنا فتح است جوز بود دار چینی قابل
 سعد مندر فرنفل آنده سبنس اوی اهم انکین

این احمد در راد و باشد مرد نادیده راضیا باشد
 لند راه نواله سبل زعفران و کنابر سوچل
 صندل دارفلفل فلفل دارچن جومنخز همان رجیل
 چاره اتم شفاف قلیک هر که بخورد نمود غمکان
 زنچمل در روحی و جذار مغز جلنشوزه عزبر و خلنار
 انسیون مکون اسود ر چه سولجان روس مصطک
 نرم کوبیده ادویه جیف بناید بردن میانه نتریف
 پاسه و زن ادویه می برو کفر فته نمود که او سیلوست
 آند رآن ریز بعد ازان اجزا همچ بزرگ ندانشود حلوا
 هر صاحر بقدر بگنقال فوزن جان کن تو ارجیده خطا
 هر که بخورد ازین عباروان نکنندیا دخشه حیوان

نیمه صدیق
پر عین

ادویه کرفته بسرشند قدر شریعت از ۲۰ خود تایم
مجون ربع از جنگلات مرحوم حکم محمد باقر عمار اللہ
محمد کفر و در روز نوبه ۲۰ سعیت قبل از شب از خود
تایم شادل غایید البتہ درست فوتب قطع مرغاید و
مستمرست بحسب لوع جند صیست غزلدار چینی
شونیز مراضی میسر سایله از هر یک سه افیون
سداب فلفل از هر یک ام عسل بوزن ادویه بسرشند
نحو دیگر که زیاد از معتد روز و چهار فوتب احتیاج خواهد
شود قدر شریعت از ۲۰ خود تایم متریاک که همه ۳ام زخم
قنه مرعم سلیمان ۲۰ صیست ۳م میسر جند سبز ۳ام قسط
بوزن ادویه عسل کرفته بسرشند کسخ دیگر قطع

سب صحیح

سب ربع بعد دیل است قدر شریعت از ۲۰ خود تایم
اس و کندر مر مکن جند پدر سر میسر سایله بنیج
افیون بالسویه بوزن ادویه عسل کرفته بسرشند
دواع الکرم صیخ موصی متفق کامل جسمه در جکرو پیزو و
ضعف معدده و امراض شک نافع است و رنگ خوار
نیکو کرد اند بنیل الطیب بوند ز عفران سلیمان از هر یک
دار چینی مراضی قسط اطر فقا حاذ خراز هر یک سه
ادویه را کوفته و پخته باسته وزن عسل بسرشند کفر و قوه
ادرده بسرشند در وقت حاجت استعمال غایید و اکثر
اجزاء نیز مذکوره میسر و پند و مردم منشد باشد خوش
النفڑ در عویی جسمه قوه کرده جکرو باه و معدده و سردی

در یک مساهه نافع است باز هارا بگندن خم کرفتادان
 خم کزرتخم پست تخم تریزک ناخواه مغز تخم خربزه
 دخبار بخ کرفت از هر یک هم عاقرقراز عفران غرف
 مصطلک عود از هر یک ۳۲ بسباسه قرنفل فلفل خوبکاره
 از هر یک ۳۳ عذرینم بصل سیر شنده قدر شربش ۲۰
 بعد از ۲ ماه باید خورد ترباق الگانی که رفع سمعت
 ہوام کند و اطباء سبق اجماع نموده اند هر که در دیوار در
 بعضی اوقات بقدرینم با کلاس و با تراپ قایم مقام آن
 شناول خاید برشک رفع از بیت با وتب کند محرب
 دانسته اند و از جالینوسی منقول است که در ساعت باز
 آن عصر برگ را اسعمال نمودم سالم ماند محرب است

صبیریه جست

صبر زرد ۲۳ جزء مصالح اجزء زعفران اجزء باکلاج
 ترباق ربعه او لشکمی است در ترباق درست کرم در ده ۴۰
 خشک محلل باج غلیظ مصالح بکر و پر زوسم سارع رب
 سورش صدراع و دمدم مصالح اش بزر خرفه و قدر شربش
 تایکم و قوچش تایس ای قیمت و بدشی لصف قوچش
 منزه دل طوس سهت خبیطیانا ناصب الفارمر صاف زراوند
 طویل با السویه با مته وزن ادویه عین کف کرفته بگشتن
 اطریق قلع میلهن کجهمه بوا سیر نافع است پست همبله
 کابله همبله سپاه همبله آمل منقی افتیهون اس هو خودک
 از هر یک ۳۴ مقل بیم فلوس خیار شیرین بیم مقل فلوس
 در آب کشند تا حکشند با عین قیوم آورند ادویه

با روغن بادام چرب نموده بسر شنید استعمال خان پندرا

اطریف مقل جسته بوایسرو اسمال بوایسرو نافع است پوست

هلیله زرد آمل منقی از هر یک ده مقل بهم در آب کند

تاخیر شود با شست آن بعد بفراز آورند هم هلیله و آمل را برشند

نمجون اعظم که اسود پیز نامند و در کامار اصنافه تمحی

بلکن دری است جسته زجر و اسمال مزمن بخایت نافع است

جلد بیدتر افیون میعرس یلله بزر الیخ مرصاد اسرا

نهفده کندر ناکخواه با السویه بحسن سر شنید در زنجی کامل

جنبار طین از منقی تخم کرف سلیمان اضافه نمایند و دو که

السینکه که یکجتنه اسکندر ترتیب یافته چون در حمام

سال استعمال مرضود نمیداد اسمی کننه چون بکما خود

نموده میگردی

نموده موسر فیدر شده سیاه میکرد چون تمام سال

مدام و مت خان پند جرمته تقویر معده و باصره و لکنت

زبان و برودت اعصاب و عروق و تقویر کرده مثا

د باهه و قوکا حافظه و رفع امراض بلغمی و سوداگی

وجذام و سرق و برص و بواسیر و حفظ حرارت غیرزی

بی عذر بست پوست همیله که بله ۳۳ همیله سیاه

۳۴ آمله مقتدر سوم پوست همیله زرد حمام ۳۵ پوست

همیله حمام شوینز ۳۶ فلفل سیاه ۳۷ حمام دار فلفل ۳۸

زنجبل ۳۹ ام فلفل سبویه ۴۰ نارنگ ۴۱ ام تا قله صغار ۴۲

و کبار حمام بلاد منقی عجم عسل بیغنج ۴۳ اتفاق ۴۴

نموز منقی کام مغز تخم خیار سام نبات برص مقال

ادویه را از صیر کند رانده بنبات سر شنیده سیصد شصت
 پنج قسمت کرده دروزی یک بعد دیگر دشادل خاید و درین
 نسخه ذخیره میلکه زرد و همیله و برخن و موز بزرگ خیار مفرودا
 و درین سیصد شصت شویز بطریز پیده و دیگر دست
 سند و فستین ردمی افزوده است فصل پنجم
 در بیان جبویات حب نظر ط جومه سرفه هار
 و نزلات و ملو قوچا هاضمه نظر ط و باه محورین و
 منع همچنان تغذیه مزاج سوداوی نایح است کنیرا
 افیون صنع عرب رب سوس نشاسته حب تحلب مرده
 کهربا با غوت بالغاب بهدرانه حب سازند و شد
 یکدانک کاه اضافه مرثود حب منتسط از تالیف

مبعوث

۱ بور اسرون سبل الطیب عفران معطر
 زر بند اجب الفاربر زر لبیق فلفل افیون فریبون حافر
 شکم کرفنس ارجمنی روپوند فرقان بسامه صحن عرب بالا
 حب س زند ابیا حب نظر تریاک پیغم زعفران
 حب تحلب ۲۳ رب سوس ۴۲ بزر لبیق ۳۳ کباب اجمنی
 ۳۳ ن ش سسته ۲۴ م صحن عرب ۲۳ کهرا کرون ۲۳ هنافر
 ۲۳ مردار پید ۲۳ کهربای اهل ۲۳ تباذن صدقی بالخلاب
 حب السعال از رطوبت و بروت باشد جم بست کند
 میخ سایله هر صاف از هر یک ام افیون رفع معبده
 س زند بقدر یکدانک حب پچشنه استهان منی
 بغايت حجر بست دانه تر همند ره مده روز در آب

غیسا نیده پست او سوکرفته اجزء مخزنا و را با ۲ جزو
میباشد. هر چند کویده جسم اس زد بقدر غزو دو عدد استعمال نیازند
و گویند رفع اثر اورا خوردن آب یا مونکند جسم بوایر
د باخون باشد. همیلیده مندر بلیده آمله از هر یک هم نخم
کندر سه بیند که برای دفع تحرق ۲۳۰ مقل از رق ۲۱۰
ادویه را کوفته مقل را داخل باب در قدر کندر ناید تا
حل شود ادویه را داخل کند جب سازند قدر نزدیق شود
سفال باب که آهن نافذ بر آن آنداخته باشد صب بجهة
بوایرد مواد ریشی و قاطع خون هجده بست منقول نکمال
الضاعه همیلیده سیاه آمله بلیده نخم مورلا جفت البلوط را
نیت کلنا رصطلی جوز برو این الطیب قرقل نخم کندر ناید

محتوى

مقدرشت الحدید مردم بر شتره همیلید جاترا با نخم کند تا
در روغن زیتون بجوشانند و مقل را باب برک مرد
حکنده داد و یه را بآن بسر شنده بسب سازد ۲۴۰ را باب
چکم بینو شد جبله اخویها حجر ب فقراعم ۲۴۰ افکنون ۲۴۰
محلا جور دخیر مغلول ۲۴۰ غاریقون ۲۴۰ عقمو نیا ام قرقل
بحرس به عدد باب نیزین به جب سازد قدر شریش
هزوفته ام جب شیطرا ج بکوهه در مفاصل عصب
و فالج و لقوه و اطبائیس تربدهم جبریدم بچهل ۲۴۰
خردان بیض ۲۴۰ دارفلق ام فلفل ام عاقرقرا نهنج طیل هنده
ملح مندر و وج از هر یک ۲۴۰ فایند اعم باب کلمه بسب
سازد قدر شریش ۲۴۰ میم تا مم باب کرم بیان میم

ذش

راست فال به مر سیده باشد قادر بر قلم بناشد وزبان
عقل به مر مسایده باشد مجریست تر بدایض بورکا
صب لیل پارچ فیقر امشیخ غظل شطرنج بوردن
وج عافر قرداد رفلل ملکیج جاویز مرقل زرق فرق
جنده بدرسترا دویه را کوفته و بحریر پخته و خموده در آن
حکم کرده و با دویه سترند صب سازند و شربش مم باش
کرم صب جدوار از تابع مر جوم ابو مهریه باضره و
مقوریدن مجریست جدوار عود صندلی مصطلک عقلا
زر بند قرفل صمع عری در وعی فلفل عافر حامد دا صنی
با ب نبات صب سازند اکرام افیون اضافه کنند
جهمه نه عبد بخت اسا و قوئه با هضیف مر نود

۲۹

حب با مرند سهل و سریع است جهمه حلیل باج و
بلبله کله و نقویه معدده دفعه قولج و در دمده که از احمدیه
آنچه مفهوم مرند درین طبع باشد بغاوت مجریست یک مرند بنی کبار اسرهای میکند
بوزار فلک زدن مصطلک زیجل مر قفل ارجمنی فلفل نارند از هر یکی
نمیگردند اما اینقدر سقمه نیای منوی تمام شکر طرزد لام صب سازد
و نزد از زن بدب این جب بیرون جهمه استقار زن که با حرارت باشد بروند
با زخم و می عصاره عافت نخم کاسنی غاریقون ماز روون
نحو د دیدار از مرند صب ساخته بقدر فلفل قلع رزینش یک مقاول و نیم
بعی غذا درینی صب قرص افیون جهمه قوبه باه خصیه العلب خونجان
خواه که پلو علیه بپرسی از شتر قرص افعی کیل خرد سرخ کشن خربا با
خلو معلقی بدو از مرند کلاب صب سازد صب الفانی جهمه کیله در جاذب
اچمه از ناید و مادید ای ای
صغر قلم که و همچو ریخن بیخی بیخی
با بونه درین نوع آخر

حب خطای جدوار از متاخرین این زمان است
جهت تولید باهدها خوب و ضعف دارد میله نافع است جدوار
مروارید فلفل خم با درج بکوبید قرفة دار فلفل خوب میله سلب
شقاچ خم بالنکلو عود خواری قرنفل کهی به غفران
نم صلایر خوده قند را بقوقام آورده بپرسنده حب
سازد و قدر شربخش نیم حب السعوط جهت فالج
و لقوه و درد سرکه بلغمیز باشد خربق ایض عجم برثون خرا
مرصاد سه مرپیون ایم امشق هم کندش ۲۳ جو و منی
۲۳ جندلیم زعفران ایم نیم جاو شیر ایم باب چند حب
سازد بقدر دوجبه ناصحه سستو ط خایند بروغن خرس
حب دیگر که امساك منی بقوه تمام کند و قوئی الشاعر

و سکر منع

و مسدود منوم و مشهد و حیراد را بکوبید عمر و مسمی ساخته
و مجریست زیب صدر دانه نیخ منتو کران نیم بزنجه
بزرالبنج نیم کوفته زیب را با آن مخلوط ساخته در
صد پنجاه م آب یکوش ند ندا آنکه آب را تمام جذب
لکن در وقت حاجت بقدر یکجبه تا مددانه استعمال شاید
از گرفتیت او را قورتر خواهد ساخت لکن نیاز از رک
ورق الجدال است یکوش نزحب بدل جهت دارد
سرمز من و ضعف معده و بکر نافع است و قاطع عادت
افبوان است ناتوره سیاه بخیل رووند چنین بقدر نخود حب
سازند از یک عدد تا ۲۳ عدد بقدر مراج هر کس
میتواند بخورد حب عجز که تحریم حیر کجه نفعاً مجهشت

بعد از ساعت فتوظاً آوردن دوازده ساعت
چون سر خود را با آب بشورد فتوظ بر طرف شود در
نفاهه دارند در عرض یکشانه روز آب نمود و دهن
بسیار محترس از دینار خوش زست و بعده اگر از اطلاع
جهتہ فواب خلد اثیان صاحب قران بجهتہ این امر
جهنم از ترتیب نمودند هر یک دلخت نموده بعضی
زود آب نمود و بعضی ماند که وقتی نرم می شود و بعضی
بدمزره بود و این حب بغایت محسنه شده و
خال واقع بی خدری است پجز مایه شتر اهل رجی غیر از
منک خصیه السعلب خولنجان مصطکه قرق قل حب ساده
بلدر مغز فدق بکدد نه تعالیٰ مانند و از عقب آن

شراب یا نیز نازه یا آب تریز که با آب خسائند
بنوند و این حب تایم متفاوت میتوان خورد مرطوب
الملاج زیاد مرتواند میس نمود حب مصال منقول از کتاب
با ادرار که جهتہ اخراج بلغم و صفراء نخون و قلیل از سوداد
مرطوبات غلیظه از حقیق بدن موئیز و عمل آن بقوایها
است حب السلاطین مدبر ملبد سیاه از هر یک بحسب
عدد مساوی هم آرد برج سفید برآبره و نرم کوپیده باشد
لیمو پا آب خوره حب سازد بلدر فدق بکدد او را کنده
بردون ب حکمند بر بالا نمود آب و شور بر جز بخود
حب زیبق کو کرد فارس ام نوشادر نرم زیبق ام زیبق
آرد کنده ام بیضاً زیبق زیبق ام کنده هم آن بیرون
آن

اجزا را کوفته باش
 شب ساخته بقدر خود صحیح هدایت و عمر داشت
 بخورد و از شر شما و شر بیان نمکدار از احترام خاید روز
 و شیر برخیج با بینای قند بخورد فصل سیم در بیان مردم
 وزر و راست محترم مردم کویند بقراط است لهر پیغامبر
 که قوچلا اکنتر مردم این میاند و هر چه صیغه بسیار داشته
 باشد تا جست سال قوتا باقی است و بعزم امتعه قدر آن
 که هر چه بار و غن زیتون ساخته شود قوتش ساقط نگر
 رکدد و آنچه با شحوم ترتیب با بد قوتش تایک سال باقی
 میماند شرط آنست که موم زیاده از نصف روغن و مکثر از
 ریشه آن نباشد بلکه ادویه عجزه و روغن بین جزو و موم بین
 جزو باشد و خاص اعم از مردم و مردم حخصوص است بجهات
 و شیر برخیج بصری

و آنچه در قوچلا خاپا نزد جمهوره مبرودین روغن زیتون
 رسیده کنند و در خیر آن روغن کنجد کنند و موم را
 لأنفاق است و در مسودا یا پسره روغن کنجد کنند و موم را
 اولاد روغن و شحوم بکندازند و از سر آن بزیر آورده
 ادویه صمغیه را در او حکنند پس دویه صمغ را کلخو
 سازند و طریق حرکردن عجز و مفعول علک لبضم و میتو
 و سکینه و امثال آن چنانست که در قدر مضاخف باشد
 یعنی غرف را آب در و کرده بر آن بکندازند آب بخوبی
 و ظرف کوچک را روغن مخصوص کرد و در میان ظرف اول
 بکندازند تا روغن از حرارت آب کرم بشود پس غیر
 و امثال آن در روغن بزیر نزد تا حل شود بعد ادویه را

خایند مردم الخلیون و خاخ میخود بجا مرحله نیز خواند
 مرشد و هر یک را وجه نمی که فتد اند چه اول عین خود
 مواد بجهت دفع از مثالک است اچانکه از پر و بزن هست
 میکرد دو ناز بمحترف افزاع طبای کشیده است سبقاً
 باو تایف حالینوس عظیم النفع است و بجهت حی و کسر و اصلح
 عصب که فتلی عضو و اتحوان و تمام جراحات عمل
 اورام و رفع جرب مفرج و عکی طبیعه عمل و حروافاً
 مفید است یک قیره مردانکن با قدر سرک آنقدر بیکس بعد
 شود بیمه اند در آفتاین کذارند تابع و قیره راجب
 کند پس بد و وقیره روغن زیتون تسبیه کند و قیره
 پیر کاو و ربع و قیره علقطاً راضا فه غوده بر و ران

نرم بزمزند تامنعقد لکھوم رام الخ لکه مردم اسود نا
 جهت حک رطوبه و قرضه طبیه دلوال العلب مسخره نافع
 سرک که ره روغن زیتو با السوپه مردانک مسحوق بیع
 روغن با آتش نرم بگوش نند و پیوسته بر مرنند که ورا
 رسوب خایند تامنعقد کردد مردم رنجار صحت
 اسقاط بواپرس و خفیف قرروح در ویاند که کوشت
 جراحات بردن کوشت زیار و رفع حفونات مواد
 فاسده بالکلی مفید است سوم زفت ام اتفک محلول
 با اب سداب سرکه رام روغن زیتون ۸۰٪ با آتش
 نرم بجمو عراحل کشند و زنجار عم انژروت ۳۳٪ رشیج
 نیم٪ اضافه خایند مردم داخلیون جهت اورام خاره و

داد جاع شدیده و تقد عصب و خراج و صلابت
بلغایت مفید است عم و قیده مردانه کنک را بایک طبلیم

رو غن زیتون بالتن نرم حمل کند و تخم خطر بر قطبون او
تخم مردو حلبو و تخم کنان اندر یک مام جدا کاران بینه
لعادب هر یک را بکیر ندواز بجمعی پقدر زعما و قیده بالسو
اندک اندک تحقیر کنند و بجوش نداشته قدر سخو و هر کاه
زفت و خاکستر جوب ز رو مصادف ۵۴ صدراء الحدباء
اضافه کنند بغايت آورانه مجنون دمراه ز بغير جره تخليل او
عسر البر و خنازير و سلطان و ورم مزمن اندیشه نافع است
لکن در اشق علک لطعم مردانه کنک قنزا ز بهم شخرف و
سنج ۳۲ موم رو غن زیتون شسته مرمیم جوار یون

و سنج

و مرهم رسن و مرهم دشنه نا مند جبهه صلاح مراج و جرا
و تقیه و تخلیل و لفعه و امد تالان و شفا و فیح آثار
و حکم و جرب بوایر و فواصر و رفع کرم نافع است
۳۳ اشق و مقل مردانه ۳۴ زراون طب و کنک ره
جا و شیر زبار مصادف قنه ۳۵ مسلکیه اشق مقل رادر که
حمل کرده بایک رطیل رو غن زیتون بجوث نند تا سرکردن
پس سایر صحوه را و مو مرکندا رند و ادویه سایسیه مخلوط نند
مرهم زیف جبهه سوختکی آتن و التهاب جراحات و درا
مقدار و جره و شفا و قبل از حرارت باشد نافع است موم ۳۶
رو غن کنجد بار رو غن زیتون بعد از کذا اشتبه موم از که
آتن برداشته با سفیده تخم مرغ بر هرز نند و اگر تا شیر

زیاد خواهند کیا رونق زیتون روغن کل سرخ کشند
 حضص و سفیده تخم مرغ اضافه خایند و جوهره نسبت دار
 بجا حضص افیون کشند سرمه با ملیقون جوهره
 جراحات مزمنه و درم بارد نافع اودر خواص مثل
 مریم خل است رافت راینیخ موم هر یک جزو قند بیج
 روغن زیتون ۲ وزن ادویه برور آن مخلوط
 س زند مریم محلن جوهره گچین اورام و صلباشوقا
 استنقا و صلبات تخت جلد و اخراج کرم ببرفت
 نافع و از جمربات دانسته اند ترسی سرکین کبوتر دار غذا
 شیلم با السویره رفت را مثل مجموع پیه مرغابی ساراده
 محلوط سازد مریم جاذب از تالیف ابن تلمذ از

نهی میں

۳۸

داقسماً باعتبار داختر کدن او نه مختلف است اما بجهة
 التهاب پستانه و ذات الصدر و تبها / حرقة و اورام ملتهبه
 با پر موم سفید رادر و غن کل کل ضمته و آب خیار و کدو و
 آب برک خرفه صاف کرده نسقیه کند مریم جوهره سلطان
 و غیر متفرق مقید است قلع توپیا کرمان شسته بالسویه
 بار و غن کل سرخ بسما پند و بآب خرفه بالعاد بربر
 عنبر السعلب و آب خیار و آب کدو نسقیه کند مریم لسلو
 بخت الرصاص را بار و غن زیتون بروی آن مخلوط
 سازند علک لبطم رادر آن حکمتند مریم جوهره که منقوص
 نمودن فرض که احتیاج به بنزرت نباشد خبر مایه بوره میز
 ام جا و برا ۳ سرکین کبوتر پارام غ ۱۴ دیوی مقنزاً آهنگ
 ۳۲

صابون ۳۲ بار و غن زمیون سر شتر استعمال خاید
 مر هم مسح غرته بواپیر لوفه زرا و نه طویل رانی انج
 کلنار افایها بالسویه با اندک روغن کل و سرکد بساند
 مر هم بواپیر و مر هم مقلنا مند جهته شاق مقعد در دان
 نافع است موم روغن کنجد بیه مرغابی صفر ساق کا و روغن
 کوهان شتر زرده تخم مرغ بالسویه معلز اول عاب نکن
 حنخوده تریسب دهنده مر هم با صور و ناصور خزانی
 و خیر فرانه زد چوبه ۱۴ مردانک ۱۴ نرم سانده با
 چهار استعمال روغن کروآب قالص بقدر که ادویه
 پیش از باش نرم چندان بجوش اند که مر هم شود
 مر هم آهه چوب که شنکار نامند جهته زخمها و درام شنبه
 و سیده چیزها

و نمدو جراحات نافع است آهه چوب برانزه مسانده
 با روغن کنجد ۱۴ موم ۱۴ مر هم سازند مر هم کافور
 جهته جمیع فروع حار و سوختگی آتش و چمه و عملکردن
 عهم موم را در ده م روغن کنجد اختره ۱۴ سفیداب قلی
 ام کافور ادرم مر هم سازند مر هم را ل منقویل زخمها مند
 بجهته جراحات مزمنه و حسره و بغاایت جمبست و بجهته
 فروع آتشک ناصور بنسنست لحم و رانع کوشت فاسد و
 مصلح اعضا ضعیف و ظاهر عذرینه اشته باشد و بجهه زنه
 کافور قصور را ل چند رک بعمل شنجره و قصقین نامند
 کات چند را زه ریک ۱۴ کوفته و چکنہ و موم را بار و غن
 تازه کا و بی گند که مساوا در مجموع باشد در ظرف این

که اخته اول را بخواسته داده بخواسته زند پس کاترا بسته
 کافور به بر زرد بکر جوشی نموده در قروح مزمنه تا زر زد
از قول سوخته استعمال خاید و بعد از آن بنفسانی
 مرهم زمانی جهت جراحات مزمنه و تا پیش از مردم
 را لپست و باعده ای اقرب است اینز رو شکایت کبود
 سوخته پوستکاج رو نامی کات هند از هر یک ۲۲
 سفید است مخصوصاً مدل ۳۴ کافو قیصور را هم
 سفید ۵ رونم کل کخ ۲۶ مرهم بساز نموده اشک
 از محجری است از اسرار است در یک شبادر روز رفع و انسنا
 و زخم آن میکند تو تیار هند رشته هم شجرف اکرو جوب
 چنی نیم و اکرناشد با رونم باز روده نخم رفع کرد زیر
نخنه

خاکستر پخته باشد بقدر کفا است سرنشتہ استعمال خاید اگر کجا
 اکرو جوب چنی نیمی را مکرراز کرباسی مکناره تاییقی
 از آن نابدید شود پس کرباسرا بسو زاند و نیم از خاکستر
 داخل کنند و بعده است هفت مرهم جهت نفعه و مایل
 و جراحات بغاوت نافع است کثیرا نخم مردم کنان پرس
 چو چوبک خطر باور نکر خطر با السویه کو پدره باشونه
 پنکه مکررا استعمال خاید مرهم جهت نفعه جراحات و
 جهت پاک کردن چرک درم و جراحات آزموده است
 آرد کنند را با قدر اکثر سرخ اگر پیش از دروغ طعام
 و زرده نخم دو چندان رونم محلو طارده استعمال آن
 مرهم شفاق محجب بغاوت موثر علک ابطح پیر بزوره
 ۳۱ قدر

مضاخف کلاخته استحال غایبند و در کجتاغن و فقران
 و شفاق لب اطراف و حک و جرس و زخم آشک و شفاق
 چهار پا بان آزموده مردم جذام و در سایر قروح بودا
 و اورام بارده آزموده سبل الطیب حماما قرد مانا دارليل
 کباب سلیمان قسط نخ عاقر قرحا مصلک مقل مصاف حب بلسان
 انف هر زرد میدعس پله سلیمانیوس زراوند طویل و مدیر
 سعد اکلیل امک قرنفل ارس روغن زیتون کهنه هریک
 او قیه لادن ۲۴ روزان نصف او قیه علک لبھم موسم پیش
 روغن تاردن مثل جمیع دریک افتخار کلیل سلطان و شاه
 صلابت کند خردل بزر انجره کربن بیدا لبھر زراوند طویل
 اشق مقل بالمسوی روغن زیتون کهنه مندان صبح موسم پیش

زروز

زر و رسرفولون که جراحات مرمنه راییکر فرع و دو
 دفعه تمام دهد و چون بر سلیم و قدروی مایعی
 انگنان بالین بند و بسرعت نریل سازد از اسراز
 کند راه نهر صاف ام بهم جفت لبلوط ام که رضی می ثبت
 کسر خم شدت از حیر کند رانیده استحال غایبند زرد
 آکل و فروع سایه دهان و کلو و قصیب سایر اعضا جز
 در قطع خون جراحات رو بانیدن کوشت منبع ده
 قرده و انصاب آزموده است موی وخت توینا کرمانه نمسه
 هریک یک جزو از حیر کند رانیده استحال غاید هر کاه
 غیر کلو و دهان استحال غایید صبر زرد بکرمه مردانکن باز
 سکر سرخ ترده در سر که انداحته و مغسول نموده ۲۵ جزو

اضافه خاپد هر کاه خواهد فتیله سازد و در موز بک استعمال
 خاپد قدر ۲ دانک افیون مخلوط کرده با سفیده نجم غو
 سر شنیه فتیله سازد و دمجرار بول یک دنارند بغایت مسکن
 در دو رفع موز بک نظر ندارد ز رو رکن کچمه کله
 و فروج ساعیه و بوایر الائف و فوایر جویست اینجاون
 ره با سوخته جبر زرد بالسویه ز رو رکنده و هم چنین
 بک عناب فنک راز رو خاپد جرمته اگله ب عدیست
 ز رو رور رفع اگله و بخیف فروج از جم برالتست موز خنده
 مجزو پوست پیاز سوخته اجرنخ نجم برکان بوداده نصف
 جمزو کافور قصوار رفع جمزه اضافه کرده استعمال خاپد
 ز رو رصعه از مجربات حکایه قدریست در انزال جرما

شست
 عصر البر و بخیف آن درفع اگله و فروع ساعیه و بردن کو
 زیاد اسقاط بوایر و نایب مناب حدیث زینخ زرخ
 وز رد هر بک ۲۷ جزء آهک اکب ندیده اجزء زاج سفیده اجزء
 زاج زرد ربع جزء زاج سرخ ربع جزء با سرکه سر شنیه عده
 روز در صیان جوک زانه پی فصیده کنده هر چه مصعد است
 جرمته انزال هر احات و اگله و هر چه رسوب اوست
 چه اسقاط بوایر و بردن کوشت زیاد استعمال خاپد که
 بهتر از بردن پیغایله است و اهل فنک شرب او را
 بزرد بعضی امور بیمار نافع دانست اند اما خلاف مقامها
 زرور جرمته بخیف رطوبات و بردن کوشت زیاد
 بیمار جرمیست پوست انا رفض شب بیان مسعد کاغذ

کاغذ کبود سوخته انزروت مکدام کخاس حرق مصاف
لند ردم الآخرین زر و رحمة قروح حاراطر و
ملته و ممنور مه بغايت معنزو از عجایب این صفت
است صلد سخ نيلو فر صبر زرد بالسویه زر و زن
دیگر چهه مده دمت سک غیر دیوان و سیاع و بو زن
لکشان روز پیاز و نمک دعس را با یکدیگر خلط کرده
بر زخم بیند دپس بر اهم اسود خماد خاید و مر اهم مبذو
جهة زخمها که از کوئنکی عضاد سقط به مرد بدستور
نافع است مر اهم اسود قمه روغن زیتون موم بیه
بالسویه استعمال غاید فصل هفتم در بیان پیغما
ومطبیات فرج و ملذات جماع و امثال آن

فی

فی سرعته الجل والعدم جون با لفی کرنب و سرکن
او دھل بالسویه مه روز م شب محول کند و هر روز
بلمسقال لشاره عاج تناول غاید در سرعت محل هفت
بدستور بول شتر با عسل و شراب یهین اثردارد بدستور
زهره کرک را وزهره شش جیوان غیر از آن پنکدیکر آبرمیز
و کرپاس آب ندیده را با او ترکند محول غایند بدستور
زهره کرک با زهره کاو و آبمکنه محول غاید و بدستور
زهره کاو را با زعفران سما یگده هر شب آن روز جمolan
و اگر زن هر ماه قدر بول استرنو زند هر کز حامله فشنو
آن میدن بیست با بول زمان ایمین اثردارد
بدستور بول کپش بیان مند هر کز حامله خواهد شد

در بیان او را نمودن حیض هر کاه حامله باشد تقویه
 جیین خاید هر کاه سبیل علتی منقطع باشد او را کند
 چند بید تردیج افیون نخم کرفن با السویه سحق نموده
 پک درم را با شراب ممزوج بیان امد فرزجه کاغا
 بهارت خاید از اسراست استخوان خرس سیاه
 با مشل او جوب تاک سوخته نمده و عکسر شته استخنان
 خاید در بیان ادویه که باعث توسعه فتحی کند
 بحدار که اهد رفیت بیان شرت او نکند بصل العضل
 ببسیسه چوب نقم نخم بتان افراد نخم هست هضم
 نخم با دروغ زده کفتار در روغن زیتون با السویه
 با زهره کاد نز سر شته خشک کند و قدر ازان در روغن

بنج

راز یا نه خبر کند بر موضع طلا خاید بعد از شک شدن
 کار کند ایضاً موصی بیاز نزکس زهره کاد مویر منقش
 عاقرق را بالسویه استخنان خاید مسوز کتابه زنجبل
 عاقرق را سعد هر یک جزو حصن لبان که حن لبه نامند کنیز
 هر یک ینم جزو آب دهن طلا کند اگر نیم جزو زهره
 مرغ اضافه کند لذت افزای زن میکرد موصی
 همین اثردار دعا عاقرق را در چنی زنجبل هر یک آ و
 منکر نجبله با هسل سر شته حب سازد در وقت حاجت
 در دهن حرنموده برذ کر طلا کند مسوز که در تقویه ضرب
 بعد میست و رفع عینین میکند بیاز عضل بیاز نزک
 از هر یک ینم و قیمه آب حمرا کرده با هم روغن زیتون

بجوت نند تارفع آب شود پس صاف نموده زیر گشته
 نخم انجو و عاقر قرا خا در سرخ مو میار سورجان صفا
 هر یک ام اضافه غایبند و بر کنج ران دزهار و فصیه و
 تفیض مکرر مالند را چنان را با کلاپ بردازد
 دیگر دارچینی و کیا به بر قصیب مالیده جماعت کند هر
 ۸ جانب لذت دست دهد وزن واله لکھواز بر اینخت
 بگدن ذکر چون موسار را در روغن بالمهین بجوت ملذ
 در محل حاجت بر قصیب مالد لخت سازد نوع دیگر
 سه درم اسپند نازرم سایعده روغن بالمهین را
 کرم کرده در ام آمیزد بردازد کمال مسبله بر بد آید
 که تنج کند چون خواهد فرد شنید پس شنود نخم آب خود

سرمه

کو پدره با هم آمیزد بر قصیب مالد در جار خلو شنید
 دیگر جو ته کساند که قطعه رجولیست آنها شده باشد
 جو ته پیران مرطوب مزاج خوب است بوره اصنی
 چند پدرست رضیت ادویه را کو پدره با روغن
 یا سعین بجوت نند و بر قصیب زهار مالند دیگر
 بوره اصنی از نرم سایعده با اصل اینخت سرمه
 مالند و بر قصیه جانب آن ذکر را چندان ساخت
 کند که نکشید علاج با آب کنیز بمنور فروخوا
 نشست چون قصیب کرک به با اصل آن منخته
 بر قصیب طلا کند بهرز نهاده از کند بر قرار
 آن مرد سخن جدای فتواند کرد نوع دیگر کشید

باب مرد آمیزد و بخورد زن دهد و با آن زن مبتدا
 کند آن زن پس از آن مرد لکھو نصل هشت در بیان
 سعوت اطوطومات و فشوفات و فغوات و بخورات
 و دخنه سعوت عبارت از حز است که درین کشند
 و عطومان پچ خصبه آوردن فشوفات پچ درین کشند
 و بخور و دخنه هر چه بخار دود او را استنشاق کند
 و فغوح پچ درین دهند در بیان سعوط جهته تفویه
 قوه حافظه و کویند مداشت آن موسرو پرسیاه
 کند مغز سر کلنک زرده آن یک فرات نرم مایعه
باروغن زیتون سعوط نایند مساعق پاشت بخوند
 ایضاً سعوط زرده خطاف جهته سیاه موس رفید و روی

معنی

موسیاه حجرب دائم اند باید پیش از استعمال غذه
 زرده شیر در دهان لکاه دار بعد استعمال غذه کردند
 باش هم سیاه نکهو سعوط جهته تخلیل ریاح دماغ
 و سدره بلغمومیای جند مشک فرفون بالسویر
 قدر یک جبهه باروغن زبق و امثال آن سعوط ناید سعوط
 جهته سدره دماغ و مواد بارده و ففع مواد بخطه کند
 محلست کندش خریق سفید جند خردل سرخ زراویه طبل
 مفرده و مجموع نرم مایعه و بر پرمغ مالیده درین
 کشند باعث عطسه سر نکهو سعوط جهته قالج و لقوه و
 امراض دماغ چر زر خریق سفید نوشادر مریکو
 بوره از منی شیط ج هند مشک بالسویر استعمال غذه

عسو ط حجرب کوک دا قستان شویز پوست پیرن
 ناریچ بینقشہ پوست بادام بالسویر استخانه اند
 نفوخ جهتہ قطع رعاف بغاية بد عدیل است جند زاج
 سفید آهد ک دم الا خوین مازوچ کاغذ سوخته باش
 باروفن زیتون نفوخ غایبند ایضا جهتہ رعاف بغا
 مفید است مازوچ سوخته در سرکه اند اخته زاج طقطار
 کندز بالسویر نفوخ غاید نفوخ کلنا کندز حفت الملو
 زور کاغور افیون مازوچ سوخته با ببرک پیدیا
 کاهو و امثال آن نفوخ غایبند ایضا نفوخ جهتہ مسلمه
 سبات و بریس نافع است جند بدرست ریشت زره کلندز فرو
 و مجموعه باب مرزی چوش و ماء العسل نفوخ غایبند ذکر

مسح

سعوط جهتہ قطع رعاف حجرست خضن هندر سوخته
 بآب بادر و روح سعوط کندز و بدستور سعوط عصر سرکین خر
 و نفوخ سرکین حکف او بسیار قور اثر است و سعوط آن
 بر فرا آب کندن نافع است لخلخه تقویر داده
 حار کلاپ ۳۴ سرکه هم کافور هم روغن بینقشہ بسب
 در ظرف سرتک نموده بیویند لخلخه جهتہ منع سعوط
 سکارات بد ماغ و رسام حاره و احتلاط اعلق نافع است
 آب کشیز آب ببرک پیدا سرکه روغن کلسر خ صندل
 بدستور لخلخه غایبند لخلخه جهتہ ضعفه او معاو بارده و
 قرقونک کبابه دانک بسیار مدد اندک با کلاز و قرق
 بهار لخلخه غاید نشویج جهتہ جرامات بینی چرک

پودره خنک رازم سایده با شراب استخاق
 لکنند و بجهتہ باک کردن چرک قدر رانز روست اضافه
 نشوق جهت تقویر دار فرع غشی خفغان آب مود
 حندل سفید کلا ب سرک کافور عود استخاق
 نشوق جهت تقویر دار دماغه عود حسن لبان و
 پوسه تیرون نارنج بسا یند با کلا ب محلول کرده
 جوف به وسیله کذاشتہ در آتش نرم بسوزاند نشوق
 جهت صدای مزمن و شفیقہ و مواد بارده دماغ از جهیما
 آجر آب ندیده را چند عدد را در آتش بدخ کرده و در زیر
 انداخته سر را بخار آن بیدارد و اگر ماده بسیار غلیظ باشد
 بجا شراب کنند و بدستور آب معرفج بسرک بغير جاذرا
 همچنان

ویجه جس کردن رکام سیاه داشه را بروز نمک تا
 برخخته و دود او سه استخاق کنند و بجهتہ جس کردن ماده
 رکام که قطع سبلان رطوبات کند سندروں را بخورد
 بخوبیست بخور جهت تقلص املاح دود و طین و ریاح
 بفات نافع است مرزی خوش مداد فیتن شمع از این
 صحراء بمل بآویج اکلیل الملک تنفسه بیلوفر بالسویر
 جوش نیده در ظرف بولد دار کرده بولد ظرف رسمونخ
 کوش بلزار دتا بخاره اخراج کونی کرده بخور جهتہ دمع و
 احتباس جیض سهم الخنطر شوینز کند ش میعد عالک
 هر یک چرخ بغير نسبت نمی خواهد بخفران رفع خروج
 بروغن زبق سر شنید قدر فندق را در آتش انداخته

و دوز او را بر حم رسانند و بايد آتش داده تا
 از آن لود بر حم رفته بر الکنده مشوند بخور جهنه
 حرم و سرو لادست بسیار نافع است ششم الخطا فنه
 جاویشیر کو کرد مر با السویه با زهره کاوس رسنده بخورد بخورد
 کرده بخور جهنه در دندان و مواد نزله جهنه است
 پوست خشنی امشب عنبر السعلب هر با چونه بالسویه
 بیجوت اند و سر ایگی رآن بدارند تا عرق بچین
 ظاهر لکھم بخور جهنه ساقط کردن دانه بوسیر کرمه
 کو کرد بلاد راصل السویس بخک بر ک مورد بالسویه با
 رو حقن زنبق رسنده حب هاساخته دخنه غایبند و در
 آب بر ک مورد جلوس کنند و عمل رانکرا بایند بخورد

نفع

فصل نهم در بیان خفا بات و آنچه مورد ادرا
 کنده بزویان ندو نزه کند و بسته و منع رویانید
 مور کنده و قصیب و پستان را بزر ک کنده و استان آن
 خضاب که مور سپاه و دراز کنده و برویاند بصر
 پنجاه م سرک اکتوور و مشد او شیر تازه کاور را با هم بخوا
 تا فرب با احتقاد کرد دیس بکنده ارد تا سرد شود اضافه
 لکند بومت انار آمدل مقتشر و مبلیل بیریک بدم جزو کفته
 و پخته اضافه غایبند و دلپذیر ریخته به ماہ سر کرکن آب
 دفن کنند دیس مور را آب بپوشانه خضاب کنند
 خفا بک تا بکماه اشر این باقی است بر ک مصدر
 ماز و آمدل جهت الحمد و سرمه دانه خرم اسخنه ترخ

پوست انار را کنخت فوشن در محله سیاه از هر چند بین
 در یک رطبل سرک و مسئلول او روغن زیتون بخوبانندتا
 سرک مسخنده روغن کاند و روغن بزر قریب نصف رسید
 پس صاف نموده استعمال نماید و خیر صاف او بین روغنها
 خضار و در تقویه و قسویده موادی عدیل است
 آمد ۵۰م بخوشانندتا بصف رسید پس صاف نموده باشد
 خطمی ۵۰م و سه مسئلول حنا و بست عدد ما زد و بران
 کرده که بروغن زیتون آکوده باشند و دهان صحن عجیب
 داده زاج بخوشانندتا منعقد شده و بشکر و فقل
 معطر ساخته استعمال خوباند خضار که تاثیل ماه
 انراشی باقی است و سه بسیار زنگین رازم سایه

ز سخنجه

از حسر پنهان هفت م او را با ۲۴ ملیج اندر راند و یک م
 زاج سیاه داختر کرد و با سرکه خیر نموده یکماه در آن بکار
 پس بقدر دفع او خطمی وقت استعمال اضافه نموده
 سرمه خضار نماید و ساخته در حمام کرم مکث نماید
 خضار منقول از حکما رهنده که شش ماه انراش
 باشد ناجیل اصول را خود مخرا و ۹ بیرون
 آورده هر چقدر م او به ۳۰م برا ده آهن بکدرم
 بوره نرم کو بیده در میان ناجیل بیش نماید و موکله
 او به بیان باره که از او برد اشته بود مسدود نموده
 بغل حکمت بکرد بکساعت در تنوک کذار ند بحدیکه بگوی
 رسید پس روغنیکه بران جمع شو بسا بند استعمال نماید

ایضاً خضاب منقول از حکماً رمند که تا هفت سال فر
 اشن باشد کلاه بادنجان پخته درخت آنار قوایل
 نخاس ملبده سیاه زنبق مازور سیاه نموده سیاه کر
 در ظرف آچنهن که همروز درست آب دفن کنند
 پس سنتحال نباشد خضاب منقول از حادر متفرق
 علیله از جوجه بالاست همیندر سیاه جشت الحدید آمله
 راج نرلا مازو بالسویه بگاهه در سر که خیسانند عل
 پس بجوت نند تا خلیط شکه و چهارس زد بآب سنتحال
 خیسندر دواخ که موز فیده قلع نموده بر آن موضع خضاب
 نخس سیاه برویاند از تحریر بالاست زهره خطاف و خعناد
 و هوشدار و قدر ریکجه از زهره او سعو طرکند دواخ دیگر

که مینیم

که امین ایلده از عجایب اسرار شمرده مراره سنور
 مراره بزرگیه زهره مرغ اسود بالسویه بار و غنی
 مخلوط نموده بر سر و لحیه بالند و تا شرائی سیاه کنون
 موز فیده بالاست که ابداً فیده نشود از متقدیین
 منقول است که چون هر روز بار و غنی زیتون چکار
 تندیس کنند موز فیده نمیکردد و بدستور هر روز یک
 عدد همیندر سیاه تناول نمایند و همیندر همیندر سیاه در دن
 نفاه داشتن باعث دوام مواد مویرت و ایجه
 سفید منده باشد بعد از صداومت بکسان شر و علبان
 شدن میکند این از تحریر بالاست در بیان پیشا
 که چونه موز را بکوکو بخور نموده طلاق کند فیده کردند

سرکین خطاپ باز هر ره کاویمین اش دارد بستور
 ضدرع سه بار و غن زینق دینته کرد چهل و زد ریگ
 اسب دفن کند طلا را دمور اسفید کرد آن مخراط
 که موسر اسخ کند صد او الحدید باب زاج جون طلا
 کند موسر امشیر نک هنالند بستور مصاف منوره با
 المسویه باب خیر کند یک شبانه روز به بند دیگر دوازده
 که موسر را در راز کند صتوینز را صوفته باب طلا کند بستور
 خداد سر رو باه عجیب فعل است بستور سر مکس سر صوفته
 ابر سیاه سر صوفته لاغ مفرد ارجموع بار و غن زین
 استعمال خاید در بیان ادویه که بر عضو ما لند موسر را باند
 ۲ عدد کرد کان را با پوست و یک دانه خرماب سوز اغل

زینه

بحر قبر که تو ان سما تجد نه اندک بسیار بسوز دو باخت
 زینون بار و غن محل سرخ و پاتزده عدد فلفل را با الله
 برو باند رن موسر ابر و غیره عدد بیزدار دوله لاعضا
 دیگر یار ام تلخ و فندق را در رتابه سوز باند ره بار و غن
 زینون استعمال خاید دیگرستور رضا دیز سر رو باه
 با الی اصبه عجیب فعل است رو غنی که موسر برو باند
 یت قور ترست ذ راس که لغت تنهابن دار سک
 کویند و بلغتہ اغمان سین ناصند و بلغتہ ترک او
 آبلکلند ناصند بلق سرا در اند اخته صم سپکه با
 یک و قیمه رو غن با آن بجوس نند تا اند غلیظ نو
 و با مشک و غیر خوب شو ساخته بمالند تام خص آبلکلند موی
 برو باند این فواید این اند این مدریه بزرگ و بزرگ

بر قبض طلا کند بزرگ خواهد شد و یکر دوای رمانع
 بزرگ شدن پستان خصیه اطفال میکند زیره راس ^{میان}
 آب خمر کسر خماد خاکه ولته زادر سر که ترکرده بران ^{بنده}
 بعد از رسیده روز بکشید آن را بردانه سوسن آزاد را با کسر
 آب خماد خاکه بعد از هم روز یکن به باز بکشید و عمل ^{خان}
 ناس بار در هر چهار مسحوق ^{لکھ} داده دیگر که خصیر از بول
 فرماید و مانع روپانیدن مورث است زیاد لکھ از محبر است
 قیمولیدا سفید اب قلعه بالسویه آب بلیخ تازه مرسته
 استعمال غایید و از عضوین زمزوبرا قلعه نموده بالند آزمودا
 از برآفریبه کردن بدنه فریب الاعتدال تعابست
 نافع است مغز بلام فندق بسته جبه الخفرا مهد

و بکشید مالیدن دهن ^{الشعر} بجهتہ روپانیدن مور
 نافع است ادویه که منع روپانیدن مور کند مالیه
 مغز بزرگ کو سفید بعد از نفوپر دیگر نخر وید که جند میتوان
 باعسوس و منع روپانیدن مور بعد از قلعه محبر داشته باشد
 و جمع صحن عرق را بار و غن زیتون بعد از قلعه بالند
 اصلاح نشود محبر داشته اند علق بفارس دیچه
 وزالونه هند طلا رخخته او بار و غن زیتون جهتہ قوی
 کردن قبض مغز شرس تو خماد تو خخته او با سر که داشته
 طبع جهتہ منع روپانیدن مور کند بآنها باشد دیگر علق را
 در جوف ناجیل رخخته که در جوف آب باشد در اینجا
 که آب نداشت باشد قدر شیر بزرگ بجانب تا خنک مجد

جفیف

او را بیدون طبع برپا کرد و مزبور پاشیده بنو شنایق است
 خوردن ادویه آتش میدن نیز شکر لوب مغز فندق
 دلته و بهادم با شکر سوت تناول غنودن خذار شیرین
 و چرب و کثیر اللذ اصناف هر یک دیگر برخ و بعد از طعام
 بحاجات رفتن که خود از معده منع مرشدہ باشد و مالید
 نهادن بسیار کد جلدیدن سجد حضرت رسد و اجلنا باز
 تر شیرما مفرط و شور تند کرم با فرات اطراف از ایام مت
 ادویه سخته کنده هر کجا در مالیدن ادویه همچنان
 شعر مذکور شد بر احات در یکدراز او حادث شنود رساند
 با سرکه سیچده و بار و حق محل تدقیق کتم تا خلیط کنند
 و ۲۵ سفیداب قلعی دانند که خور اضافه نمایند و با مو

مغز جلنوزه بالسویر با وزن جمیع عسل رشته
 روز از های تا های تناول نمایند و از عقب آن شراب
 با قایم مقام آن بنوشید یک مرافق احمد و رامزاج و
 مقوی را هست خود پوست دارد شرک او یک شبانه
 روز چنان پنده بدستور شجرید شیر کند تا آن دفعه بخ
 شسته شکر سفید خشناش سفید و کندم و چو قشر و بادم
 شیرین اضافه کند و بکو بند هر روز بسته ام او را در
 شیر پخته تناول نمایند که در حمام مدت مکث کند تا خود یک
 بخایت مغز است بچه ملک عسل بر نیا وردہ باشد
 در سایر خنک کرد همچه روز ۳۱ او را با شکر و آرد کند
 سایعده و باید مانند پالود طبع غنوده بنوشند و اگر

وی بیدون

باب آن روی رامکر دشوند دواخ که لشنه رازرد
 شبیه سر پس کند زیره کرمانی زرد چوبه از دکنم که
 از میافته نخست باشدند باب عصر خاد نمایند و باب طبع پیش
 بشویند دواخ که جلد را بغاشت سپاه کند و به شواری
 سپاه از زایر همچو آنکه مردانیخ باالسویه باشند چند
 باطله کند چون خواجه زایل همچو اشنان را در رکه
 جوش نمده باب او بشوید ام چنان از دخنود و رکه
 و تر شرتر نخج دفع او بینما به صحنی که محروم نمک و برس
 ناخن و برخ و برق اعضا و کبود همچو رانک بیمار
 دهد و از اسرار است خود بیست دار سوخته نهضن هر
 دانک سرمه صنا هر یک و دانک نرم سیگره داشته

در و خنها معا لجه کند در بیان نخ که حسما را سخ
 کند زعفران ناروس کند مصطلی بالسویه باب پیار شته
 قدر از آنرا باب کرد بحالند بعد مس ساعت بشویند
 نخ دیگر بغاشت سرخ کند خردل سفید و زرین باالنیز
 باشتر تازه هفت روز استعمال نماید نخمره دیگر که در حال
 کونه را سخ کند پیطر جراد رسکه و مس جوش داد و لذت بان
 شرکرده چند بار پیش بروز بزند نخ که در سخ کون
 کونه عذرین ارد کند ش زعفران رو ناس مرغان مصطلی
 بالسویه باب پیاز طلا کند دواخ که در دفع زردی
 بشرمه و برقان کند پرسیاد شان شخ ارمنی مرز بچو
 جعده با چونه اقحوان ثبت تر شرتر نخ باالسویه جوش
 سبز چون پیش

بـرـزـبـانـ بـجـانـدـهـ آـنـشـ بـرـدـهـ بـیـکـرـ دـهـانـ نـمـوـنـهـ
 مـاـیـصـلـ خـرـوجـ الـرـیـحـ صـنـ الـآـسـفـلـ خـرـدـلـ سـفـیدـ
 جـوـزـ بـوـدـیـ حـرـقـ بـرـ کـشـنـکـ سـرـوـ نـاـخـواـهـ حـرـقـ وـ
 بـرـ کـسـدـرـ تـخـمـ هـلـیـلـوـنـ اـبـهـلـ بـجـانـ حـرـقـ حـرـقـ
 حـرـقـ آـزـرـیـوـنـ بـجـمـوـعـهـ وـمـنـفـرـهـ چـوـنـ سـایـدـهـ بـیـکـ
 مـ بـاـمـاـکـوـلـاـتـ کـسـیـ کـنـدـرـ دـرـخـوـابـوـ پـدـارـ رـضـیـطـ خـرـهـ
 جـرـیـحـ فـتـوـانـ نـمـوـدـ وـاـکـرـ حـجـمـوـعـرـاـ بـاـچـهـاـ وـنـدـ آـنـ
 آـبـ بـجـوـثـ نـنـدـ تـاـبـرـیـحـ رـسـدـیـسـ صـنـافـ نـمـوـدـهـ باـ
 مـشـنـ اوـ روـغـنـ بـجـوـثـ نـنـدـ تـاـ آـبـ بـمـوـزـ دـوـ بـرـشـکـمـ بـلـندـ
 اـنـراـوـدـرـ اـخـرـاـجـ رـیـحـ بـقـدـرـ فـیـفـ اـنـراـکـلـ اـدـوـیـهـ کـوـرـهـ
 هـستـ وـدـرـایـنـ بـاـبـ تـخـمـ مـوـرـجـهـ اـرـجـمـ بـرـخـوـنـ

روـغـنـ کـنـجـدـ ۵۰۵ وـرـکـدـ ۴۹۴ بـرـانـ بـرـجـهـ درـآـفـتـاـبـ
 کـذـاـشـتـهـ مـکـرـرـ بـرـهـزـ نـزـدـ اـمـتـیـانـ رـنـکـ بـپـشتـ نـاـخـنـ
 لـکـنـدـ هـرـ کـاـهـ اـنـدـکـ قـیـزـدـ هـدـرـ روـغـنـ صـافـ نـمـعـوـیـوـنـ بـلـندـ
 تـارـوـغـنـ بـاـنـدـ وـآـنـمـالـ عـاـیـدـ بـیـحـتـهـ رـنـکـ کـرـدـنـ بـرـصـ
 آـنـقـدـرـ دـرـ آـفـتـاـبـ بـاـیـدـ کـمـ اـشـتـ کـهـ نـاـخـنـ رـاـبـیـارـ
 رـنـلـیـنـ کـنـدـ وـاـبـنـ روـغـنـ لـتـخـوـانـ وـشـخـ وـمـنـالـ تـهـمـاـلـ
 رـنـکـ مـیـکـنـدـ قـصـلـ دـهـمـ درـیـانـ سـرـالـغـرـبـ
 عـمـغـرـیـهـ طـلـقـ حـلـوـبـ وـشـبـ بـیـانـ وـخـلـوـطـاـنـ
 مـنـزـهـ وـکـافـورـ وـرـکـهـ وـسـفـیدـهـ تـخـمـ مرـغـ بـرـاـعـضـاـ جـانـدـ
 مـانـعـ سـوـزـانـدـنـ آـنـشـ هـستـ وـاـزـغـرـاـبـ خـواـصـ
 عـاـوـقـرـ جـاـسـتـ کـهـ هـرـ کـاـهـ اوـرـاـ بـاـفـوـشـ دـبـرـ کـامـ وـ

بـنـزـ بـرـ بـجـانـدـ

زیره کرمانخست حفت دار در کب موشادز
 بیاورد ها عجیم پلاس کو سندکه ابد اجر نداشت
 باشد اوه شرحه معرفه و شرحه باشند
 لاس کند نه مساید و پر کرد کو زده
 کذا شده در سرگین سب دفن کند تا همه
 شعو بعد از آن کرم ۱۵۰۰ دلار کند خدمت
 شود در وقت احتیاج و جزء او هم باشد
 افونه سایده دانکی بر حزیره که دهنده بیوی
 سعده اکرچه خواهد که بروشی بد چند قدره ببر که با
 پچه بر حزیره اوف کند و بدستور حنده بسر فریون بدل
 بالسور نفع غایید با که خلوط کو هشتاد کمند

مکتبه

عطیه فرماید دار و زیکر که هر که بیان میزد
 همکو ایرون بذرای بیج پوست بخ لفاح جوز بشل
 که تاقوره نامند تخم هاک ۲۰ کجه بالسور بین تو
 کرده بجوشاند ناصاف شود نور جزء کند ۳۰
 آن بخیر ناخشک شود پس بدستور ادویه مذبو
 سه جوش نیزه تسبیه غایید تا بخ مرتبه انهاه بعد
 از خشک شدن کند ۴۰ در شریه خبطکند در پوت
 حاجت از یک تا ۲۰ دانک او سه سایده بیان
 مند بمرد فتح آن بدستور است که منزکوش
 شمع بروشی کد جبلین بیوزاند اهل جبلین مکون
 مرد کافر ام صندل بقیم بذرای بیج ام صنع عربی

عذر مداد بفاس سر مردگان مند یک جزء مازوله کوپیده و در آن خسند و بجز نند
 آن محترم آشون بر صاف نمایه یک جزء بازیجینه و نیز جزء دوده کچم و
 س و صحبوغ صمعه عرب اضافه نمایه بجز نند تا نکن تکله و پس از آن هر زرد
 چند یک بسیار غلیظ است که پس از قدر احتیاج باز تقویت نمایند و از آن مازلچه
 و بجز از آنکه چند لایق رسد صاف نمایند از هست و هر ده روزی نخست کشتن
 و فقط ضمید و رفعی پس از خبر و امثال آن بدل میل میگردند طبق اتفاق رو
 گرده ایست در یکی از کاغذ لاین قو در توکرده که نیزه خمیر فرسته دنور
 خیاز ریز در زیر رخاک ستر کرم کذا رند تا خیر چنگه شو بگردند نمایم سرمه
 گردیده در یکی از فقره خالص سکه و چه اندک چربی مفسد صادر است
 قسم دیگر صدم مل مازل سبز سوبیسی سرم نمایند و در آن بخت نند
 محمد اشیه بقوقام لایق رسد بلذارند تا نیم کرم شو و ده میل زیج سیا
 کوپیده در دننه بسته در آن آب بست بگند و ده سوبیند از نند واژ
 صدم مل آلویست مل صمغره بسو در آن حمل کرده و هفته نمایند و
 بست مل گرده بجهه کفرته عود ظرفی کرده قطراه از آن آب است
 اضافه کرده بسند تا خیر سخت شو و بازار آب اضافه نکنند و هر چند
 دروز در افتاده بگذارند و هر چند مبدأ الماء در سایرین هم گذشت

عور غلیه مبتداست عبارت مجهد این را کند
 کرد ۱۰ خواهد شد سازد قرعی کند ج در ریختن کند ده
 که بیوزاند جا عقر که داشته باشد مدد موت شکله از خواهی خود
 پائند مشدک و غیر را دا خر کرده چون خواهی هبتوشی آنند قدر کندی
 را پائی نیک کرم نمایه در چنی آن جاعه پیغامند بتوش آسنه
 ایضا به توکر از بعض کشت وارد شده که شکم لاله را که مغلث شدی
 شرم کوپیده با انلپین مجنون نماید از یک مل آن حمل هر کی بگزد
 چنان مدد هشتر شوکه ام کوشت او را بسیار نزد خبردار خر مرد مکم
 رفع اشردار و نایند

وقد رجع وجدان مازو شد امور است و از خواهد برآق کرد دل
بنات صافه غایبند عذر دیگر که در فایت خوب است مازو پنجه کوچک
با هم لزان را ج سیاه وید مورد واقعیتون و سوچه و بکر خدا ویند وین
لام کجوت ندته آب شنیت رسیده با فضیله ذالم و ده کچک
به چهل میل میغیر بی تزم کویند و قدر ادویه در عین کوئن کنور د
او شنید که درجه و تتمه آب بود بعد از رسیدن او افafe غصه
گردانند وهم چند میالغه در کوئن او شحو همراه باز کیم
زغزان و میافنه د رآخر اضافه کنند نشین سلو ایضا
معن سود میان آب صرکده و دوده پیپ بود کیمہ نازک کنسته در
در میان آب معن اندازد و طبیعه دند و در عین طبیعه بکر کنسته آب
ها کجده کمال رسید برآسته استعان غلپند و پوده بود در ظرف نهجه
از آب قطره قطره اضافه کرده بیر محظی ندته بکمال آید و ساخته
نسته و برج و عذر بدل صفح است مداد دیگر
جاده چرک فته به با وحدان زاج و مازو و بوزن مجموع معن
هر کیم کویند آیکن کرد و هر چند میالغه در کوئن آن کشند

فصل پانزدهم در بیان الکمال از روراست و پنجه
و انجو متعلق است بضم کمال بقر اطیح جوته فتح پیا
بے عدیان ستواندک زمان قلع مر جاید شد نیزه
محرق متسول ۲۳ بوره اصنی زید البحیر یک
ام کمال الائاف و جوته رویانیدن مژه و اینو
بیار موثر است دانه خرم اس و خضره هم دخان الکندر
عم سبل الطیب ۲۴ حجر لاجور دام حب بلسان آم
با میل میبلت مژه بکنند کمال جواهیر جوته روشن
چشم توپنای هندری آب باشد رهمنه و فروزه و باقولا
سرخ وزرد و کبود و مرجان سرخ سفید سلطان بحری
دان کرک ساوج هندر مامران چیز دار قفل

کشند
 محل بجهه عبار چشم روح سوخته هم را بخت
 سه شنبه سرمه می خشند هم مامرا نجفی ۲۳
 بیانات سفید ۲۴ می کوبیده از تاخته بجهه بخود کرد و داد
 چشم کشند ایضاً مامرا نجفی ۲۵ زنگار قلم عجم شنبه کشند
 ۲۶ کف در بایام دارفلفله می سوخته سرب ۲۷
 در چشم کشند محل که چشم به روشن کشند توینا ۲۸
 شنبه ۲۹ آقلمیدا / ذهبی ام کو بپدیده و بخوبی پک
 کشند محل بجهه بجهه بجهه بجهه بجهه بجهه بجهه بجهه بجهه
 و عین قتفی را بر روی آتش جوشانیده با جزء از منان
 بر چشم الکمال غایید قوت باشکره بجهه از رسیده داشت
 اشیا ۳۰ بعد تصور روز پنده محل السرب شنبه سرمه
 سوخته سرب ۳۱ دارفلفله سحق کرده بجهه چشم کشند

۸۷

سبب همیله زرد املج داشته شد چند قرن قبل
 از هر یک پنجم مایلث قشتای زرد ماقشیا
 فضله کو بپدیده و بخونه در چشم کشند محل بجهه و شنا
 چشم قوتیا ۳۲ شنبه ۲۴ آقلمیدا طلا رام کو بپدیده
 و بخونه در چشم کشند محل بجهه بیاض که البته تابه روزه
 زایل میکند هر چند صاحب حلست مایوسن از علاج
 در باشد منقول از ضایع زیدا لمح بوره ازه اینی
 سرکن سوسما رشک سفید مسح گفتو نیا بالسویه
 با یک طلب آب که مامرا و وج هر یک دهم چشم
 پنده تابه بیج رسیده باشد مکرر در رأفتایش بگذارد
 پس خشک کرده کو بپدیده از تاخته بخود کشند در چشم

زنده

چهار دنگ سامیتا جزء ذرور خاید در در
منقول از معا لمیت بقراط که جهنه رفع جره و دمه
در دخشم که از غلیان خون بسیار مفید است کثرا
نشاسته صفحه آلمک مصل صخره ب ۲۴ م شیاف
سامیتا یک م دینم ذرور خاید باستیقون پکره بجه
عین و حک و عشاره و سطیر یک خشم و سبل
و جرب و دمود پیاض مزمن نافع است اقلیدی
فضه زید البحیر یک ۲۴ را کشت پانزده م سفیدی
قلعه یک ترکی قلعه سیاه جعده نوشادر داراقلقل
هر یک ۲۴ دینم قرنفل آشنه هر یک آن کافور نیم م سوچ
و هند رام نیم جند پید ستر سبز الصلیب سرمه هر یک ۲۴

لکل بجهه در د خشم روح بجهه ه در آب غور و
پسند و باکف دریا و دار قلفونیات
در خشم لشند دارو بجهه سفیده خشم کف دریا دست
سو سار شکر طبر زد از هر یک جز جبکو بدرو پژرد چم
در خشم دهد ه دست در خشم دارد تافع خوب چند چند
دفعه بچون کند سفیده رفع کند ز رو منصف چو
ز رو زین مذکورین سه باین حفه تر کیم کنند بان
اسم نامند ذر در رکافور جهه حرارت عین و مرد
حیف صدف حمرق مردارید لشاسته از هر یک
کافور دانق ذرور تماید ذرور حفر او قلع
دم عده و منع تو ازال مفید است انز روت جزء و
چبر زرد ز عفران تخم مرخ از هر یک جزء افین
عد این

افیون ۲۳ کا فور نیم جدا جدابدا پندرو بک
 در چشم کندر در در جسته چشم که پخته شود آن
 آید قوتیا مصنوع ۲۴ زر چبل ۲۵ پوست
 چاییا به زرد بیم زرد چوبه پانزدهم تکه هندی
 سارلان چینی ۲۶ این جمله ادویه سایند و
 در آب غوره بیرون زر چهل روز چون خشک شو باز
 بای غوره ترکنده در آفتاب نیمه تاخنک شو
 سایدهه با سوده بلبل در چشم کندر در قوتیا
 که خواجه در میان آن آنار چفتاد روز به پرورد چند
 کرده سایدهه در چشم کندر بخات خوب است در در
 زرد چیزه در چشم چشم ۲۷ ملعل ضیده زرد چوبه
 سارلان

با پیغون صفر منافع او صند کپر است اقلیمها فضله ۲۸
 نحاس حمر مخصوص پانزدهم ضیداب قلعی خنک
 ترکی هر یک ۲۹ نوش در جعده فلفل سایه شنیه هر ۳۰
 ذرور در در جسته سورساج بغايت نافع است موکل
 اختیارات ابن هید و پلادی و شفاعت ال مقام
 ضیداب قلعی اقلیمها فضله صمع عربی هر یک ۳۱
 نحاس حمر مخصوص لنساشه افیون هر یک ۳۲
 بالعاب بذر قطون اسرائیل خشک کندر باز سایده
 ذرور خابد ذرور در اندر روت سه باز بر خر
 پرورد بانبات مصر سایدهه ذرور خابد ذرور
 که چشم درد دار سه روشنای دجد داندر روت دهم
 باز بر خبر پرورد در سایه خشک کرمه لنساشه ۳۳

زیتون

اِیفا بجهة موزر باخون خرس بعد از کندن موی
بالنفده کسر بینایا با حجم بست اِیفا بجهة موزر با
اَقْلِمِیَا خلاه خون خفافی
روخن بادام دارفلق ر و عنک مومیا ت او
سحق و صدایه نموده بر جم کشد دفع مور کند شیاق
سماق عقر ججهه رمد و حرارت چم و الترا
و حکه در سعاده و حرب و بدل و جنور صدف و دماغ
و التصاف بلک نافعست و تحریر به رسیده سماق
پیدا نهاده جزء و سفیداب قلعی کجفر کثیر از عرق
کافور ربع جزع هر کاه سماق هم یکیناندو آب او
نانیا طبع خانید تا غلظا کرد بین جزع آن کافعست
ادویه که مذکور شد با آن بسر شند و شیاق صادر شد

ذرور سخ بجهة در چشم اطفال و غیره چشم انتزمه
ام خون پیاوشن ام نبات مصر ذرور غایه
علاج مور چشم دیوچه آبر که زال و نامند در ساره خشک
لکه و زعفران و خایه مور چه و نمک کش و فوشاد
از مریک ام جمله هم نرم ساییده بعد از کندن موی
بر چشم کند اِیفا علق هم در ساره خشک کرمه
نرم ساییده بر چشم کشد اگر این علت دیر بزیم بو
توینیا سبز اصفهان و صدف حکمیا از زرد میانیا
و فلفل سیاه مساوا هم ساییده در چشم کشد ایفا از
بر ام مور چشم پست خایه لعلق را در میان پل
آهنج لبو زانه و سرمه کند بعد از کندن مور در چشم کشد

برچیمه

شیاف اسود بجهة حرارت ووجع وبلد مجا
 نافع است سفید زعيم صنع عرب ۲۸ کثیر ام
 قاقدا هم مرصاص نیم با بدم شنید شیاف سار
 داز احمد مهد و سنان بیان شده که مستعمل خشم
 است که صدر روز در میان پسر خبر بر درده
 کند بعد استعمال غایل خیل مع شر خواهد شد
 تا پس از اینکه در سفر راه میگذرد از سفر از حرارت بدین خصوصیات دارد
 خشنه شود و دیر که در بر حرارت نباشد هنگام خنثیها پس از آن رفته
 که بعد از حسکه کنده رفع آن شوهر کند و در هزار روز پس از آن از نادر
 آبر سر داده شود و سینه و در هزار سر ده آن نافع است و در فوج
 خسته است که بعد از آن هر قدر که خوش شود حرارت کند و قدر آن کند
 و تدبیر مانندی هر روب جان میگردند و رضویت ذکر شد لذتی ای
 بدائل که بیب و پسر هر کجا از حرارت ماند و یکند قدر ایشون به قلنسو
 یک سقطی و ائرجی است مل باند باشد بلطفی کرد که تو ایشان رفتار ام
 برند و میافت و بکثر طرف میگردند و ایمان ببر ایمه را میگویند زیست
 ایزابین فروخت

بسیار
 که در رفح امر اراضی کیمی است
 المد المرجح الرحم نسخه مجموع
 آنکه است زمزمه اف نه چنان معاشر کن زاین
 آدم اتمد از علو کاش افضل اهل زین زمان
 اول ادیان وی میش ایدان
 افضل علمها و علم آمد
 خون حفرا و بلغه سودا
 کاه جوخت خزان آمد
 نگنده فهم این سخن ندان
 خونیش هزار این ملا بران
 دشمن جائز آدم رس دست
 باز ن سر از شوشه سر
 عاقبت سکه از خلا و ران
 خانه کمل عمارت ارنقی
 خانه جان یعنی هفت دارو
 از جلکه و رایتی برشنو
 غزت الله سکون زربان

رُشانِ زن داکنه است که نوبت بگشت که در جهان
 چون زنده باز نگفت شد روز ازو زخمی صوای
 دست زر از جیاشت زار غلکین خدمت لقمان
 آنکه او سه خدا بخواهد حکم
 کفت تا نه دار از حکمت
 من با مسید عرجا و مدان
 او در آن وصل من در قدر
 هیج سودم شنید بغير زمان
 دارم این آغاز و حضرت تو
 پشم این زر بجهان زمان
 پندرانم تین درستی عیش
 فدوی جهان هند سعر
 داد او را یکان نه نداره که هفت جانش در خور جانان
 لفظ این دار و این دست آری یا فقر قوت قدیمیت جان
 آنکه از داد حصار حکمت شد دایم از در دریخ را فت ایمان
 کوهر شود کوهر دادند قسمت قدر را توکله مرجان
 وزن سرکوب و چونان پین تن خلوه دست دار بدان
 دیر یعنی با شرط شوز کمان
 خصیة السعليس عاليه
 بجهن و کندروکیه و همل علو سوئیج و قرفل و کل
 اصل لفاح دانه بلن
 مریمکی سورازیانه روم
 دار حنی و نیره کرمان
 ورقی فتحت و کاو زین
 ایچنی سکین با بونج
 سعد شیرین جست ادویه
 قطب بحر شفافیت سفری
 است اجراسی این چهل دارو
 هر یکی به ز لوگه عطا ن

مرع قولنج و سده عثمان
 در دکوش و شیوه دنیان
 پنج دنیان سمت کند رهان
 نقوس و لقوه نزله و زمان
 در دهاره بدرین بیو در عان
 سر بر جا کرد این سلطان
 آنکه هسته اش قرونهان
 چونکه در دلو بیو در مان
 بود تهمت بجه خان قاری
 شاه از بیرثه هند و سان
 برد او حفته خوب بر سامان
 برد بیان بر جنگر خان
 که اندرا عقل بیو حیران
 یاد کار سکندر لعنان
 یانه اندر صدای مردم
 فرزانه بزرگ از شناور اپر
 و که اپضا حکم موزون در نکهار معتبر

با عرق افس استقا
 در دل در دشت در دکو
 بدکواری و سورش صعده
 کرم خود بزرگ خدا القرع
 رخیها سو بین کند علمی
 جمله شرکت ای روز بین
 احکم که در خبران خل کند
 کرد اندرا خدیار زن از
 برد برس کند مت چشید
 شکوهش و جوک هند است
 شیخ اعلم ابو عین سینا
 افضل اهل علم خواهی فخر
 و شیخی فخر و خیثه تز
 سازد بیام خواجهان
 قوتت کرم بزم زبرن را
 تا کند هضم همایی کران
 پرسازد بیام خواجهان
 بی پر دوق و سرفه و حقیقان
 داشت علی مفاصل و سریان
 افرش رست سر بر زمان
 بزم آصر جله کن مکن
 تا نکوه بکرو از نادان
 اکمه رست رساز او برسان
 در تو امش بکرد خجو بر سان
 داروی پخته سود را واف
 سازد این نیزه که میخ
 ایم میل تخت فوت او
 دل غذا کش و کند خوشند
 دعیت افرا کند خندان
 هد و قدر صلاحه نخان
 زند زرد هست سرخ کند
 سازد کرم بزم زبرن را
 قوتت هاضمه بید آن به
 لذت شهوت پیغاید
 بشکند و دهاده کرم دسرد
 ورم سل دفایم و رعنیه

فصل در بیان فرجات خرچه های متحمل چیست زیرا
حاما بند اطیب اکبریں ملک از هر یک هزار و نیم هزار روپیه
قره و مانا مکدرا و قیمه پیغمبر عالی زرد و خم مرغ دو او قیمه
روغن نار و دین شیم او قیمه بالله کیو دید نشانه روز بزرگ
خاید هر روز شب تازه کند و هر روز بکمیشان ایشانه
عاجرا با مشروبات نبات تناول خاید فرجه جوجه حس
تجربست و باشد بعد از صیفی هم نشانه روز متعصّد را
زوجه خرگوش و سرگلین او مساده هم فرجه ساخته
ز پاد بقد رسندا نکشت نباشد فرجه جوجه نشوند حسی
ست قول از اینجا که حیض خیس هفت مسال ۹ او را خود
مرصاد پودن کو هر مویز منقر سدار خندک این راه
بقدر رشتن

فرزجه بیان زندواین قاتل جین است فرزجه
 او را فرمودن حیض جمیست فرمیون سه نزد سما
 بر پنجه آلوه استحال خاید فرزجه که در قطع خون
 حیض عدیل ندارد متفوق از جامع شب یافتن
 افیون فرزجه که بخایت قوت است مردانه
 زاج کلنا کسر امنی کل حشو سرمه با سویه
 خاید فرزجه که اعانت بر جمل خاید بیدار مخترست
 مرصاد از رسارکین خرکوش فرزجه که در قطع
 سیلان حیض قوت است برگ سوردماز و صوت
 سرمه ناست زاج سوخته کل امنی صحیح عربی
 بدستور مذکور استحال خاید در جن استحال اکبر

فرزجه جمه اخراج جین زندو دمرده مشیر و خردلا
 و علت رجا بخایت موثر است و قاتل جین جاوز
 خریف بیاه مری بالسویه با مرآره کاویشند فرزجه
 فرزجه کجنه ادله فرمودن خون حیض جمیست فرمیون
 را نزد سایده به بجه آلوه استحال خاید فرزجه
 کچنه کشودن حیض داخل اخراج جین مرده وزنده بخای
 مغزرو قاتل جین عصاره قناع الحارس اجراط باز
 کاوه کیف بالر کبو دبردارند فرزجه که در غایت جذب
 و تقویه است جمه اخراج جین اخراج جین مشیر
 بجه عدیل است متفوق از تذکره عصاره قناع الحارس
 مشیر خطرل باز زیون اشق بخوریم بوزیر جمال

فرزجه بیان زده

رجم حجر است تخم مورد کنیز کمل خطر با السویه در پر جهنم
 حمول کند فرزجہ که زن حمول کند هر کنز که خواهد
 نکرد اکر ^{۱۸} سه باشد سا عطا کند از حجرات
 سکنیه است تخم بوچه محراجی سرگین فیل خود ریخت
 دانه زعفران رذ بال قلقن با السویه نرم سایده
 با میده سائده بر شرمه بالته حمول کند فرزجہ که چس
 چیز نماید از مو دست و در تقویه رجم بعید است
 مو بیان صحن غیر کمال امنی دم الاخرین فرزجہ
 جنه درم حار رجم بعید است ختنی شی سفید اب
 کوپده در پر خشت بار و غنی کل سرخ دانک زغفران
 دموم فرزجہ نماید و بدستور مردم داخلیون سو بار و غنی

تفریک زر کران زمود کوپندر یک م سایده باز رده
 تخم مرغ نیم پخت تناول غاید خلف غمبلند مکر ریخت
 و خوردن زبره بوداره و بونداره با السویه باب ریخت
 مطبوع حجر سا از جمله حجر با نت فرزجہ که در طبع
 سبلان چیز حجر است مازد مسوخته م الاخرین
 برک مورد کمل امنی کل سرخ با السویه از حجر کند زبره
 بست انا زنترن سو نمکوب کرده طینه نمایند تا حجر
 مشود قدر لشمن را بآب او ترکرده با دور مسحوق
 حمول نماید و سور سایق همین طبق است فرزجہ
 قلع غمدون خون چیز حجر است صحن غیر کافو کلنا
 کنیز تازه بالته حمول نماید فرزجہ چجه اعناف

دستور
حمر

فَعَلْ

۲۰۷ ۵۹ طریقہ جو بھاولپور میں صورت نمودہ ہے تو راتا باعث و حیران رکم دیکھنے کا بد

بچھے ترتیب میں اس کا نام	بچھے آور رکھ کے وینا اس کا نام	بچھے درجہ بندی کے وینا اس کا نام
۶ ۷ ۲	۲ ۷ ۶	۲ ۷ ۴
۱ ۰ ۹	۹ ۰ ۱	۹ ۰ ۳
۱ ۳ ۵	۳ ۳ ۱	۶ ۱ ۱

فصل در وضع سه درسته و خروج آن از لولایت متم سده با کمتر
درسته و خواسته دچار تا صد درصد از کسی خواهد گشته
و قطب الالویح به آن که لوح بیشه عدد آن در شل خوش نمایند
و بین عدد بر آن بیفرازید و حاصل را در نصف صلح آن لوح
کشند آنکه حاصل بود و قطب آن لوح بیشه و میرزا آن بود
مشهد است درسته هنرسته باز نه بیشه کیم بر او افسر و دم دهشته
نصف صلح سه بین کمیتر است درسته که کم دیگر بیش است
پانزده داشت پس باید که در این وضع وظیر شاه درسته پانزده بود
آنکه ناواقف شرکت باشد مراد از ضلع سطوات است
و مراد از عطر سطوار سورب
لهم
لهم ضلع جز بند
لهم دیکن چهار
و درجهار شنیده

三

ده ب دار و در و ل ک خانه بر بدب دار زیاده او د
ا ج په نوده شه دار ک ج ک عدد او دل بست دار چهار زاده
 سینه هر کدام که بشه عین در کوشش، حق قدر او به نشته هم ت
 کرد ج په و ق ش بسته بشه دار ک کسے سینک در ک کشته که ل
 بر آن حصل کشید عمل توان کرد و ل ک بسته سینک به زندگانی
 بیان داد در هم خانه دار ک به نشته که توان از این طبقه و قفت
 ده ک ن هم می دان کرد که آن طبقه حفظ صلب بخوبی ج
 در زاده قظر او ل عین در خانه او ل ک بنه و در خانه ج
 راه ک ک زندگانی در خانه چهارم چهار بسته و خانه پنجم او ل ط
ح م بست خانه که زندگانی در خانه نهم و ششم بنه و در راه ک
 آن در خانه هم قدر م بنه و در خانه ششم خانه که زندگانی در خانه
 خانه او هم بنه و در پلوی آن در خانه ی زندگانی ا بنه
ح از د ه م ل ک ه زندگانی در خانه ک س ز د ه م ل ک ه بنه و در خانه چ
پ ر ز د

دار ک س ز ه م ل ک ه را از ملعون خود پیر کشید بوزیه
 شفت آور که را در بسته اود فن کشید و شفت را ب
ل ن ه ر ک ی ه ر ج ه ش ز ع ش پیزدده طرح کشید صبه را
 شفت آن هر چهار خانه بجهانه میگم ل ب ش ه ج ه ار
 که بسته بوزیه درست مرآی عرض طرح را در زده شد
 اندر آن پیزدده طرح کشید را هم طرقی باقی بسته بجهانه عیبت ل
 به اکنون این شکل از چهار خانه ل
 کرد همین طرقی که نوده شد بصورت
 نظم پیش جمه فتوحات بسته از خانه ل م ک ن و بجهانه
 بسته از خانه ل چ ه ار کشید و بجهانه عزیز عین ل و ار کرد
 اضطراب کشید ز شهر و مقام خود بسته از خانه ل ش م ک ن و بجهانه
 تغذیه دهد ای ز دفع دشمنان دخنان استه از خانه ل س م
 کشید چنانچه در چهار صورت نوده شد و طرقی روشناد

آن

هیله شه در نصف ضمیع چهارکم در روز صرب کریم

تر و چهار بیشتر در این وقت چهار در چهار رست

آن را چند طریق همیوان نهاد و بهما و روشن آن را حذف

نهف ده اند که در خانه اولم کیچی به نفشد تمام توان کرد که وقتی

بیشتر و بیشتر آن طریق است اجنب و جد بیشتر

در ضمیع اول فوج کمیک دهشت بیشتر باشند و در ضمیع

ذبایم بیفت و در بیشتر بیشتر و در ضمیع سیم فوج از نزد

بیشتر بیشتر و در ضمیع چهارم دهه که چهارمین بیشتر باشند

پنجمین صورت که میزده است

۱	۱۱	۱۶	۱
۱۲	۲	۷	۱۲
۳	۱۵	۹۶	۴
۱۰	۵	۳	۱۵

چهارمین اول کیچی به نفشد و بیفت و لر

فوج از نزد فرزین دار و سیم و بیسب دار و چهارم و شهود

و بیست و دو فرزین دل را دهسب دل را دهسب دل را دل را

دیگر خانه بر هم بدار زیاهه ای او بدب دل را دل را دل را

دویچی دل را دل را

C
M.D.I.

